

**Bronisław Daniszewski,
Aleksander Czacki, S. Szufel,
Stanisław Synowiec, M. Kościółko,
Jan Kanty Cisek, Mieczysław
Górniak, Lesław Runge, Jezry
Zaniemojski, Jan Chmielnikowski**

Kronika

Palestra 15/7-8(163-164), 102-136

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyemigrował mimo zachęty członków zgermanizowanej rodziny, zyskał sobie uznanie w nyskim zespole adwokackim jako dobry prawnik i miano „adwokata biedoty”. Jakże wzruszające i męskie zarazem były słowa zmarłego adw. Jerzego Osieki, które skierował do Autora artykułu kilka miesięcy przed swoją śmiercią:

„Poczucia narodowego nie wybiera się, jak kapelusza w sklepie. Ono rodzi się w sercu człowieka, nie pytając o zdanie...”

* * *

Lapidarnie sformułowany tytuł notatki prasowej w „Prawie i Życiu” (Nr 14 z dnia 11 lipca br.) *Toga i dłuto* wraz z reprodukcją płaskorzeźby pary żubrów zaciekawia czytelnika — o kim tu mowa. Wyjaśnienie jest krótkie; chodzi tu o Konstantego Joczę, w jednej osobie adwokata i rzeźbiarza — amatora, którego 19 dzieł wystawiło w Łodzi Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych.

S.M.

KRONIKA

1. Pobyt delegacji adwokatury węgierskiej w Polsce

W dniach od 24 czerwca do 1 lipca 1971 r., na zaproszenie Naczelnej Rady Adwokackiej, przebywała z rewizytą w Polsce 4-osobowa delegacja adwokatury węgierskiej w składzie:

1. Przewodniczący delegacji — dr Udvardi Miklos, sekretarz Krajowej Rady Adwokackiej
2. Członek delegacji — dr Bereczki Lajos, członek Krajowej Rady Adwokackiej, przewodniczący Rady Adwokackiej w Bekescsaba
3. Członek Delegacji — dr Bense Istvan, członek Krajowej Rady Adwokackiej
4. Członek delegacji — dr Szentirmai József, członek Krajowej Rady Adwokackiej, przewodniczący Rady Adwokackiej w Tatabanya.

W dniu 25 czerwca 1971 r. delegacja w towarzystwie prezesa NRA adw. dra S. Godlewskiego złożyła wizytę Wiceministrowi Sprawiedliwości Adamowi Zborowskiemu, który ją przyjął w obecności dyrektora Gabinetu Ministra Sprawiedliwości Janusza Petrykowskiego oraz naczelnika Samodzielnego Wydziału do spraw Adwokatury Bohdana Lityńskiego.

W tym samym dniu delegacja adwokatury węgierskiej wraz z przedstawicielami NRA: prezesem adw. drem S. Godlewskim i sekretarzem adw. J. Bednarczykiem została przyjęta przez Prezydium Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich na czele z prezesem drem Zbigniewem Resichem. W spotkaniu tym wzięli udział członkowie Prezydium Zarządu Głównego ZPP: M. Regent-Lechowiczowa, J. Bafia, J. Pohorski, K. Kukawka, F. Nowak, J. Topiński, F. Wróblewski, K. Kąkol, A. Maciejewski (dwaj ostatni — zarazem jako przedstawiciele Redakcji „Prawa i Życia”), J. Musioł, J. Paliwoda, H. Paluszyński i P. Aslanowicz (zarazem jako redaktor naczelny „Palestry”). Spotkanie upłynęło w bardzo miłej atmosferze.

Również w dniu 25 bm. delegacja złożyła wizytę w Radzie Adwokackiej w Warszawie, gdzie została przyjęta przez dziekana Z. Czeszejkę oraz członków Rady Adwokackiej.

W dniach 27, 28 i 29 czerwca br. delegacja adwokatury węgierskiej w towarzystwie sekretarza Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Jerzego Bednarczyka przebywała na terenie Izby Adwokackiej w Koszalinie, zwiedzając przy okazji Koszalin, Kołobrzeg i szereg nadmorskich miejscowości.

Delegacja była obecna na rozprawie sądowej w Sądzie Powiatowym w Kołobrzegu oraz złożyła wizytę przewodniczącemu Miejskiej Rady Narodowej w Kołobrzegu J. Rymaszewskiemu. Następnie delegacja złożyła wizytę w Radzie Adwokackiej w Koszalinie, gdzie została przyjęta przez dziekana C. Bielickiego w obecności członków Rady Adwokackiej.

W dniu 29.VI.br. delegacja na zaproszenie kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Kołobrzegu, adw. Z. Brelińskiego, złożyła wizytę w miejscowym Zespole Adwokackim.

W dniu 30 czerwca br. delegacja przeprowadziła spotkanie robocze z Prezydium NRA, a potem zwiedziła Warszawę.

W czasie trzech narad roboczych przeprowadzonych w Prezydium NRA z udziałem członków delegacji dokonano obszernej wymiany poglądów na tematy dotyczące organizacji organów samorządowych adwokatury obu krajów oraz na temat działania zespołów adwokackich, na temat norm finansowych obowiązujących w zawodzie adwokackim w obu krajach, opieki socjalnej, sprawy rent, aplikantów adwokackich i wielu innych zagadnień. Omawiano również rolę adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości. Członkowie delegacji interesowali się szczególnie kwestiami dotyczącymi norm etyki zawodowej i realizacji w praktyce prawa do obrony. Podkreślali, że obowiązujący u nas Zbiór zasad etyki zawodowej spotkał się na Węgrzech z dużym aplauzem oraz że ze szczególnie dużym uznaniem spotkała się na Węgrzech nasza aktualna ustawa o ustroju adwokatury, która stanowi podstawowy wzór dla mających tam nastąpić zmian nowelizacyjnych. Jedynym akcentem krytycznym, który wysunęli nasi goście i co dla nich było rzeczą rażącą, było to, że w sądach w Polsce prokurator siedzi na podwyższeniu przy jednym stole ze składem sędziącym, co na Węgrzech jest rzeczą całkowicie nie znaną (zarówno prokurator jak i obrońca siedzą naprzeciw siebie przy 2 odrębnych stolikach).

Goście podkreślali mocno, że byli zachwyceni serdecznym przyjęciem zgotowanym im w Polsce oraz udzielaniem im szczerych i wyczerpujących odpowiedzi na wszystkie stawiane pytania.

W dniu 1 lipca br. delegacja węgierskiej adwokatury opuściła Warszawę, wyrażając przekonanie, że stosunki między prawnikami obu bratnich narodów ulegną dalszemu zacieśnieniu.

2. Wystawa o adwokaturze w Szczecinie

Dnia 12 czerwca 1971 r. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Godlewski otworzył w Szczecinie w obecności Wiceministra Sprawiedliwości Adama Zborowskiego, przedstawiciele władz politycznych i administracyjnych Szczecina oraz zaproszonych gości wystawę pod nazwą: Adwokatura — piśmiennictwo, przyczynki historyczne, grafika.

Wystawa zawierała imponujący dorobek twórczości adwokatów i o adwokatach i znalazła bardzo pozytywną ocenę ze strony obecnych.

Pracami organizacyjnymi wystawy kierowała Komisja Wystawy Rady Adwokackiej w Szczecinie pod przewodnictwem adw. dra Romana Łyczywka.

Otwarcie wystawy odbyło się w czasie odbywającej się jednocześnie sesji naukowej Komisji Historycznej Naczelnej Rady Adwokackiej pod przewodnictwem Wiceprezesa NRA, posła adw. R. Szury. W czasie sesji ogłoszono trzy referaty, a mianowicie:

- 1) adw. dra Andrzeja Kiszy z Wrocławia — na temat tradycji adwokatury polskiej do czasu rozbiorów,
- 2) adw. dra Romana Łyczywka ze Szczecina — na temat historii adwokatury polskiej okresu rozbiorów,
- 3) adw. dra Pawła Aslanowicza z Warszawy na temat historii czasopisma „Palestra”.

Szczegółowemu sprawozdaniu z omawianej wystawy i sesji Komisji Historycznej oraz przeglądowi materiałów wystawy „Palestra” poświęci całą część artykułową numeru wrześniowego 1971 r.

3. Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

Zgromadzenie Delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej. W dniu 25 kwietnia br. obradowało w Białymstoku Zgromadzenie Delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej. Na zgromadzenie to przybyli: Prezes Wyższej Komisji Dyscyplinarnej adw. Antoni Borkowy, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski, sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku Jerzy Koszel, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku i prezes ZO ZPP Kazimierz Mochtak, wiceprokurator Wojewódzki Ignacy Kochanowski, wiceprezes WK SD Jerzy Kirmuć oraz przedstawiciel WK ZSL Romuald Zieziulewicz.

Na przewodniczącego zgromadzenia wybrany został adw. Witold Wenclik, który po odczytaniu nadesłanych życzeń stwierdził, że na Zgromadzenie zostali zaproszeni w charakterze honorowych gości wszyscy adwokaci wykonujący zawód w województwie białostockim w 1951 r., gdy powstawała Białostocka Izba Adwokacka. Zgromadzenie Delegatów zbiegło się bowiem z dwudziestą rocznicą powstania Izby

i w związku z powyższym w skład Prezydium zaproszono zasłużonych kolegów, którzy przez wiele lat piastowali wysokie stanowiska w samorządzie Izby, a między innymi adwokatów: Sergiusza Dek a, Aleksandra Gaździńskiego, Feliksa Krajewskiego, Romualda Stankiewicza i Wacława Siawcillo.

W związku z 20-leciem Białostockiej Izby Adwokackiej sekretarz Prezydium WRN mgr Jerzy Koszel udekorował honorową odznaką „Zasłużony Białostoczczyźnie” adwokata Ireneusza Bolińskiego, Bronisława Daniszewskiego i Sergiusza Dek a.

Po przyjęciu porządku obrad powołano adwokatów Zenona Młyńczyka, Stanisława Malinowskiego i Leopolda Lwowskiego do Komisji wnioskowej oraz kolegów Mieczysława Piaścika, Stanisława Kondrackiego i Józefa Boloza do Komisji mandatowej.

Sprawozdanie z działalności Rady złożył dziekan adw. Bronisław Daniszewski.

Analizując pracę zespołów adwokackich dziekan stwierdził, że styl pracy adwokatury ulega systematycznej poprawie, że ulepszona jest obsługa prawna klientów i wprowadza się specjalizację zawodową oraz dąży się do pewnej koncentracji pracy adwokatów.

Po ostatnich decyzjach Rady poprawił się poziom pracy zawodowej Zespołu Adwokackiego w Kolnie, który to ośrodek przysparzał organom samorządowym poważnych kłopotów.

Zespoły Izby nie zaakceptowały wprowadzie projektowanej przez NRA formy specjalizacji uznając, że może ona pogorszyć stosunki międzyludzkie w adwokataturze, ale w pełnym zakresie wprowadzana jest specjalizacja oparta na uchwale Rady z dnia 12 stycznia 1968 r. („Palestra” nr 3/68, str. 112).

Wszystkie zespoły korzystają z gotowych formularzy i druków centralnie zamawianych przez Radę, które znacznie ułatwiają i usprawniają pracę adwokatów.

Zespół Adwokacki Nr 2 w Białymstoku zorganizował pokój maszynopisania, w którym adwokaci mogą dyktować pisma procesowe oraz załatwiać sprawy związane z przepisywaniem różnych pism i dokumentów.

Zespół Adwokacki Nr 1 w Białymstoku, pracując w niezwykle trudnych warunkach lokalowych, w sposób należyty wykonuje swe funkcje statutowe, a konferencje poświęcone doskonaleniu zawodowemu organizuje wspólnie z Zespołem Adwokackim Nr 2 w Białymstoku.

Dziekan Rady poinformował Zgromadzenie, że sprawa budowy lokalu dla Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku została pozytywnie załatwiona i że w bieżącym roku NRA wyasygnowała na powyższy cel 300 000 zł.

Szeroko zostały omówione sprawy doskonalenia zawodowego adwokatów. Aktywnie pracują 4 terenowe ośrodki doskonalenia zawodowego w Białymstoku, Ełku, Łomży i Suwałkach. Są one kierowane i inspirowane przez Komisję Doskonalenia Zawodowego Izby, która ustala tematykę zajęć i ich program działania.

Pozytywną rolę spełniają w tej dziedzinie 4-dniowe jesienne narady organizacyjno-szkoleniowe Izby w Augustowie, które związane są wprawdzie z pewnymi wydatkami, ale jednocześnie wpływają pozytywnie na doskonalenie zawodowe, na współpracę z pozostałymi pionami wymiaru sprawiedliwości oraz na koleżeństwo i poziom etyki zawodowej adwokatury.

W sprawie organizowania narad augustowskich przeprowadzone zostało „referendum” w zespołach adwokackich i większość kolegów wypowiedziała się za ich kontynuowaniem.

W 1970 roku przeprowadzono — w ramach doskonalenia zawodowego i ideologicznego — wymianę delegacji z adwokaturą Litewskiej SRR oraz nawiązano współpracę z adwokatami radzieckimi z innych republik.

pozytywnie zostały ocenione sympozja organizowane przez ośrodki doskonalenia zawodowego lub przez poszczególne zespoły w Białowieży, Bielsku Podlaskim, Łomży, Elku i innych miejscowościach.

Po sprawozdaniu Skarbnika Rady adw. Stanisława Kostki, Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej adw. Feliksa Solтана i Przewodniczącego Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy adw. Józefa Sycha rozwinęła się dyskusja, w której zabrali głos adwokaci Kazimierz Surowiński, Remigiusz Woroszyło, Ireneusz Boliński, Zdzisław Gwizdała oraz zaproszeni goście.

Postulowano rozwinięcie działalności punktów konsultacyjnych w adwokaturnie, które byłyby obsługiwane przez wybitnych specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, oraz nawiązanie współpracy z sądami w sprawie lepszego rozpisywania wokand i uwzględnienia w miarę możliwości wniosków adwokatów, aby ograniczyć w ten sposób do minimum korzystanie z substytucji, które przecież są „złem koniecznym” i często powodują niezadowolonia klientów.

Dyskutanci nawiązywali do dwudziestoletniego dorobku Białostockiej Izby Adwokackiej, ogromnego wkładu pracy społecznej i dorobku Izby w zakresie podniesienia pracy adwokaturny na wyższy poziom oraz stworzenia właściwej atmosfery i postawy adwokata przy wykonywaniu zawodu w sposób zgodny z interesami mas pracujących PRL.

Postulowano wprowadzenie specjalizacji w zespołach bez ustanawiania instytucji specjalistów i bez wprowadzania różnic pomiędzy adwokatami.

Wskazywano na rozwój życia politycznego w adwokaturnie i na zwiększanie się szeregów PZPR, SD i ZSL.

W sprawie dopłat do rent dyskutanci zajęli stanowisko, że powinno się dopłacać zasiłki wszystkim adwokatom, którzy przeszli na rentę lub emeryturę, bez względu na ich wysokość.

Postulowano też ograniczenie działalności biur podań, które swą wadliwą pracą i brakiem znajomości przepisów prawa często wyrządzają ogromną krzywdę interesantom.

Wiceprokurator wojewódzki Ignacy Kochanowski stwierdził, że systematycznie maleje liczba skarg na adwokatów i jednocześnie zmniejsza się liczba spraw dyscyplinarnych. Mały jest udział adwokaturny w postępowaniu przygotowawczym, i na powyższe zagadnienie trzeba zatem zwrócić szczególną uwagę. Mówca pozytywnie ocenił pracę organów samorządowych i złożył gratulacje z okazji 20-lecia działalności Izby Adwokackiej.

Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Kazimierz Mochtałk stwierdził, że współpraca sądów z adwokaturną układa się pomyślnie, a sporadyczne nieporozumienia są natychmiast likwidowane. Zdarzyło się kilka wypadków niewłaściwych wystąpień adwokatów lub wykorzystywania w rewizji uchybień sądu, na które można było zwrócić uwagę na rozprawie w I instancji.

Na ogół jednak swą właściwą postawą adwokaci przyczyniają się do tego, że wzrasta wychowawcza rola sądu i postępowanie sądowe staje się coraz bardziej sprawne.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski pozytywnie ocenił pracę organów samorządowych i życzył dalszych sukcesów w pracy Izby. Stwierdził on, że nad nowelizacją ustawy o ustroju adwokaturny trzeba dysku-

tować, lecz nie należy się spodziewać szybkich zmian ustawodawczych. Natomiast zaawansowane są prace nad nowelizacją opłat za czynności zespołów adwokackich, a to w związku z szerszym udziałem obrońcy przewidzianym w przepisach k.p.k. i k.k.w.

Przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Antoni Borkowy przedstawił sytuację istniejącą obecnie w NRA, jej prace oraz zamierzenia w sprawie zmniejszenia liczby obron z urzędu, jak również podjęte staranie w sprawie brania udziału w tworzeniu aktów legislacyjnych i przy uchwalaniu wytycznych wymiaru sprawiedliwości.

Adw. Antoni Borkowy pozytywnie ocenił pracę Izby, złożył gratulację z okazji 20-lecia adwokatury białostockiej oraz życzył dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej.

Po dyskusji zgromadzenie delegatów zatwierdziło zamknięcie rachunkowe, udzieliło Radzie absolutorium oraz uchwaliło budżet i składkę na potrzeby organów samorządowych.

Na zakończenie obrad jednogłośnie przyjęto zaproponowaną przez Komisję wnioskową rezolucję.

adw. Bronisław Daniszewski

I z b a g d a ń s k a

Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku. Zgromadzenie to odbyło się w dniu 24 kwietnia 1971 r. Otworzył je dziekan adw. B. Augustyniak, witając przybyłych gości i delegatów. W Zgromadzeniu udział wzięli: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury B. Ljtyński, prezes NRA adw. dr S. Godlewski, przedstawiciel KW PZPR Sommer, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej prokurator Kwaśniewski i prezes OKA Kęsik.

Na przewodniczącego wybrano adw. B. Podhorskiego, po czym nastąpiło powołanie prezydium. Prezes NRA adw. dr S. Godlewski zgłosił wniosek o zainstalowanie na sali magnetofonu celem nagrania przebiegu zebrania na taśmie.

Przeciwko powyższemu wnioskowi wystąpiło szereg adwokatów. W powyższej kwestii wypowiedział się negatywnie również dziekan adw. B. Augustyniak.

W zarządzonym głosowaniu wniosek o zainstalowanie magnetofonu upadł.

Po wyborze Komisji wnioskowej i Komisji mandatowej zabrał głos dziekan adw. B. Augustyniak, który w obszernym referacie przedstawił ocenę polityczno-społeczną wydarzeń grudniowych, ich przyczynę i podłoże, przejawy odnowy życia politycznego i gospodarczego po VIII Plenum oraz postawę gdańskiej adwokatury, jej osiągnięcia i trudności.

Na podstawie dokonanej przez Partię oceny wydarzeń grudniowych dziekan przedstawił narastające przyczyny konfliktu oraz formy, jakie on przybrał w dniach grudniowych, jego błędną początkowo ocenę i wreszcie tragiczne skutki, do jakich ta pomyłka doprowadziła.

Podstawą układu społecznego jest zaufanie. Pod tym względem w adwokaturze nie jest dobrze. Mamy prawo żądać, aby nasze władze darzyły nas zaufaniem, ale to zaufanie musi być również podstawą w pracy zespołów adwokackich. Bez wzajemnego zaufania nie może być mowy o realizacji zasadniczej koncepcji zespołu adwokackiego jako prawdziwie socjalistycznego warsztatu pracy adwokata. Tylko na zaufaniu może się opierać kolektywna praca we wszystkich jej przejawach. Idea

zespołów zwyciężyła, a już od nas zależy, żeby zespoły rozwijały się prawidłowo i wykonywały włożone na nie zadania. To wszystko, co hamuje kolektywną współpracę i co jest przerostem kolektywu, powinno być wyeliminowane. Takim przerostem jest rozliczanie urzędówek i substytucji. Rozważenia wymaga zasada minimum dochodów, bo tu nie chodzi o 2 czy 3 tysiące zł, lecz o to, czy ta zasada zgodna jest z zasadą: każdemu według jego pracy.

To ustawowe uregulowanie, łącznie z innymi, powinno być przedmiotem rozważań, gdy się mówi o nowelizacji ustawy o adwokaturze. O realizacji ustawy decydują ludzie, którzy w samorządzie pracują. Coraz mniej jest jednak ludzi, którzy się tej pracy chcą poświęcać. Są natomiast jeszcze w adwokaturze ludzie, którym zależy na sianiu defetyzmu i zniechęcenia. Właśnie ci ludzie w każdej chwili wstrząsu aktywizują się i próbują się zamęt. Przejawem tego jest szerzone hasło przywrócenia walnych zgromadzeń w pełnym składzie osobowym. Zasada uczestnictwa tylko delegatów wydaje się być słuszna i w niczym nie naruszająca demokracji wewnątrzsamorządowej. Umacniać samorząd adwokacki — to znaczy dbać o to, aby było wykonywane to wszystko, co związane jest z pojęciem dobrej adwokackiej roboty, to znaczy być wszędzie nie tylko adwokatem, ale przede wszystkim zdyscyplinowanym, świadomym obywatelem, to znaczy czuć się związanym z władzą ludową i z całym społeczeństwem.

Dochodzą do nas skargi na adwokatów, i to nie zawsze o charakterze pieniactw. Pilne wsluchiwanie się w głos opinii o nas to również nasz wspólny obowiązek, wyciąganie zaś wniosków z krytycznych o nas uwag pozwoli nam uniknąć wielu błędów. A to jest już połową walki o podniesienie naszego autorytetu. Autorytet ten wzrasta, czego dowodem najlepszym jest ocena, jaką adwokatura gdańska uzyskuje w oczach kierownictwa Prokuratury Wojewódzkiej i Sądu Wojewódzkiego.

Adwokatura gdańska starzeje się. Wyjściem z tej sytuacji może być skrócenie okresu aplikacji adwokackiej, jak również jej zreorganizowanie, tak aby połączyć aplikację adwokacką z aplikacją sądową i prokuratorską, oraz ustawowe uregulowanie granicy wieku przy wykonywaniu zawodu w zespołach adwokackich. Nie znaczy to wcale, żeby eliminować starych adwokatów z szeregów adwokatury. Ich doświadczenie, wiedza, postawa moralna powinny być wykorzystane w ośrodkach konsultacyjnych, w których mogliby służyć młodym kolegom radą.

Stawia się nam zarzut, że brak jest adwokatów w pracy społecznej. Zarzut taki nie jest zgodny z rzeczywistością, bo nie ma przecież organizacji, w której by nie pracowali społecznie adwokaci. Udział w życiu społecznym i politycznym jest dla adwokata nieodzowny. Każdy adwokat musi być zorientowany w aktualnej sytuacji w kraju i na świecie, gdyż wiadomości te są mu potrzebne w codziennym obcowaniu z klientem. Można powiedzieć, że w zespołach adwokackich pracują propagandziści ustroju i władzy ludowej, bo na nich przecież spada pierwszy objaw niezadowolenia klienta z różnych ujemnych przejawów działalności władzy i właśnie adwokat musi sytuację rozładować i wytłumaczyć nieraz urojone krzywdy obywateli. W trudnych warunkach pracy w zespole adwokat musi łączyć dwie funkcje: i adwokata, i społecznika. Mamy przed sobą trudny okres odrabiania zadłości wielu lat. Klasa robotnicza z zapałem przystąpiła do odrabiania tego, czego przez lata u nas nie zrobiono.

My, adwokaci, nie możemy stać w miejscu i biernie przypatrywać się wysiłkowi całego Narodu. Udział nasz musi się wyrazić w sumiennej pracy nad każdą sprawą. Tylko taka praca może pomóc wymiarowi sprawiedliwości, a przez to całemu społeczeństwu.

Następnie skarbnik adw. A. Walicki złożył sprawozdanie z działalności finansowej Rady wykazując, że budżet zamknął się nadwyżką w kwocie ca 50 tys. zł, a ponadto zreferował projekt preliminarza budżetowego na rok 1971. Skarbnik wskazał jednocześnie na trudności finansowe, jakie pociągnie za sobą (przynajmniej w początkowym okresie) oddana już do użytku inwestycja „Domu Adwokata”. Adw. Walicki złożył również odpowiednie wnioski w kwestii składki izbowej.

Z kolei sprawozdanie złożył prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej, przedstawiając ogólną liczbę spraw i ich charakter. Do rozpatrzenia pozostała jeszcze tylko 1 sprawa.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. F. Bar odczytał sprawozdanie i złożył wniosek o udzielenie Radzie absolutorium.

W dyskusji poruszone zostały zagadnienia o charakterze cywilno-społecznym oraz dotyczące spraw adwokatury w Izbie gdańskiej.

Adw. S. Cholewa poddał krytyce obecny system wyboru organów samorządowych stwierdzając, że wyboru organów dokonuje tylko 1/3 adwokatów. Wybrana np. w ten sposób Rada Adwokacka, sama nie będąca osobą prawną, ma daleko idące kompetencje w stosunku do zespołów adwokackich posiadających osobowość prawną i decyduje w sposób istotny o losie tej podstawowej komórki adwokatury. Nie da się to pogodzić ani z zasadami prawnymi, ani z zasadą demokracji i samorządności. Podobnie wadliwy jest system wyborów do Naczelnej Rady Adwokackiej. Wadliwy system wyborczy powoduje to, że organy samorządu oderwały się w swej działalności od adwokatów i samowolnie decydują o ich losach. Przy takim systemie wyborów szeregowy adwokat nie ma żadnego wpływu na wybór składu osobowego organów adwokatury. Konieczne więc jest przywrócenie zasady wyborów przez wszystkich członków Izby.

Mówca wypowiedział się również przeciwko dopuszczalności administracyjnego skreślenia z listy.

Następnie mówca omówił sytuację adwokata-radcy prawnego w świetle obowiązującej ustawy o ustroju adwokatury. Sytuacja ta jest niejasna. Mówca poddał również krytyce sposób powołania zespołu specjalistycznego i celowość jego istnienia. Ponadto złożył na piśmie szereg wniosków w sprawie projektów nowelizacji ustawy o adwokaturze.

Adw. W. Deńca złożył wniosek o podjęcie uchwały zobowiązującej adwokatów do wpłacenia jednorazowej składki w kwocie 100 zł na Fundusz Odbudowy Zamku w Warszawie, a w dalszym przemówieniu poparł stanowisko adw. Cholewy co do konieczności przywrócenia pełnych walnych zgromadzeń Izby. Zdaniem mówcy adwokatura powinna brać bardziej czynny udział w działalności ustawodawczej. Obecnie w dobie opracowania dalszych zasadniczych aktów prawnych, jak np. prawa o wykroczeniach, kodeksu pracy itd., adwokatura powinna zabierać głos w dyskusji i zająć stanowisko wobec zagadnień objętych tymi pracami. Na przykład zakładowe komisje rozjemcze nie zdały egzaminu życia i spory ze stosunków pracy powinny być poddane kompetencji sądów. Podobnie ma się rzecz ze sprawami z wypadków przy pracy.

Adw. D. Szymiec poruszył sprawę wypadków grudniowych oraz postawy adwokatury wobec tych wypadków i wypowiedział się również za lepszym zabezpieczeniem praw pracowników.

Prezes NRA adw. S. Godlewski w dłuższym przemówieniu omówił szereg problemów. Mówca stwierdził, że ceni ludzi, którzy otwarcie wyrażają krytykę,

mają odwagę występować jawnie i oficjalnie. W adwokaturze są jednak ludzie, którzy swoje poglądy wypowiadają jedynie prywatnie i pokątnie, szkalują innych. Istotą samorządu jest m.in. to, żeby mówić w szerokim gronie o tym, co należy zmienić i kogo należy zmienić, ale trzeba o tym mówić jawnie. Adwokatura ma wśród wszystkich organizacji najwięcej atrybutów demokracji, jednakże nie ma takich organizacji, nawet najbardziej demokratycznych, w których by wszyscy decydowali o wszystkim. Rzecz leży w tym, żeby wszyscy byli należycie informowani o tym, co się w adwokaturze dzieje, a tu obserwuje się zjawisko niedoinformowania i w tym tkwi słabość samorządu.

Na posiedzeniu NRA z 6. i 20.III.br. zrodziły się zadania dla samorządu adwokackiego, ale nikt tam nie przedstawił aktualnych wniosków w świetle VII i VIII Plenum KC PZPR. Te posiedzenia były budujące, wygłaszane ogólniki, że adwokatura jest na zakręcie, ale bez merytorycznego uzasadnienia.

Ustosunkowując się krytycznie do przedstawionego sprawozdania Rady Adwokackiej, Prezes Godlewski stwierdził, że aczkolwiek sytuacja materialna adwokatów nie jest zadowalająca, to jednak robi się wszystko, aby tę sytuację poprawić. Istnieje obserwowany spadek liczby spraw, ale w wyniku odpowiedniej polityki kadrowej przeciwdziała się ujemnym skutkom tego. Mówca przedstawił odpowiednie liczby i podkreślił, że średnia wynagrodzenia za jedną sprawę w skali krajowej jest najwyższa w Izbie gdańskiej, co wskazuje na właściwą postawę etyczną gdańskich adwokatów. W niektórych izbach adwokackich sprawy pod tym względem wyglądają znacznie gorzej, a są adwokaci, którzy chcą zniesienia zarówno górnej jak i dolnej granicy wynagrodzeń.

W sprawie specjalizacji zawodowej Prezes NRA wyjaśnił, że nie jest to pomysł NRA, lecz grupy adwokatów, którzy teraz sami się wycofują wobec opinii przeważającej większości adwokatów, którzy w 83% są temu przeciwni.

Omawiając sytuację materialną adwokatury gdańskiej, mówca oświadczył, że nie zgadza się z pesymistyczną oceną tej sytuacji zawartą w sprawozdaniu Rady. Wprowadzenie konta 34a w dużej mierze sytuację tę poprawiło. Mówca omówił dalej genezę funduszu urlopowego i stwierdził, że w obecnej sytuacji musi on być w takim stanie, w jakim jest. NRA będzie dążyć do poprawy sytuacji materialnej adwokatury, ale nie przez zamykanie wpisów, jak to zrobiła Rada Adwokacka w Gdańsku, której uchwałę w tej kwestii Prezydium NRA uchyliło. Poprawę stanu ilościowego adwokatów należy przeprowadzić przez rozsądną politykę kadrową z uwzględnieniem sprawy kierowania na KIZ adwokatów w starszym wieku. Rada Adwokacka w Gdańsku mało w tym względzie zrobiła.

NRA wysunęła pewne postulaty w kwestii nadania uprawnień kierownikom zespołów do podwyższania wynagrodzeń za pewne sprawy. Odpowiedni projekt jest przedmiotem rozważań międzyresortowych.

Sprawa ferii sądowych utknęła na razie na martwym punkcie, aczkolwiek sprawa tej NRA nie traci z pola widzenia. Co do zmian w ustawie o adwokaturze, to należy stwierdzić, że niewątpliwie pewne zmiany są potrzebne. Jeżeli jej stan nie jest zadowalający, to winę za to ponosi adwokatura, która w okresie przygotowania tej ustawy nie zajęła wyraźnego stanowiska i swoją bierną postawą doprowadziła do tego że o ustawie zadecydowały wyłącznie czynniki administracyjne.

W zakresie urzędówek mówca oświadczył, że NRA będzie dążyć do tego, by w sprawach karnych te zasady nie obowiązywały. Proponuje się, aby wynagrodzenia za urzędówki były traktowane jako należności za pracę i miały pierwszeństwo zaspokojenia.

Jeśli chodzi o zmianę przepisów ustawy w zakresie administracyjnego skreślenia, to w chwili obecnej sytuacja do tego nie dojrzała, gdyż wiele jest jeszcze wypaczeń (np. sprawa w Zabrzu).

Prezes NRA wspomniał również o poruszonych przez samorząd kosztach na utrzymanie organów adwokatury i stwierdził, że nie jest prawdą plotka o jego rzekomo wysokich wynagrodzeniach.

Zdaniem Prezesa NRA nie wyciągnięto dotychczas słusznych wniosków, jakie powinno się było wyciągnąć po VIII Plenum KC, mimo że od tego Plenum upłynęło już dużo czasu. Nikt nie podważa zaufania do tego, co się dzieje w izbach i co jest odtwarzane w protokołach, jednakże nie można tego zaufania nadużywać. Prawdą jest, że organy adwokatury oderwały się od mas, trzeba więc przywrócić kontakt ze środowiskiem przez szeroką i szczerą dyskusję oraz wzajemną wymianę poglądów.

Mówca podkreślił, że będzie zawsze działał w interesie szerokich kręgów adwokatury i jej szeregowych członków, to znaczy tych, co najmniej i średnio zarabiają.

Na zakończenie Prezes NRA podał zebranych do wiadomości, że uchwałą Prezydium NRA przyznana została Izbie gdańskiej kwota 762 000 zł na wykończenie i wyposażenie „Domu Adwokata” oraz kwota 90 000 zł na wyposażenie zespołów.

Wicedziekan adw. S. Gołata dał swą ocenę ustosunkowania się Prezesa NRA do Rady w Gdańsku i zajął się sprawą lokali spółdzielczych dla zespołów adwokackich oraz sprawą umożliwienia leczenia adwokatów i budowy sanatorium.

Adw. T. Stachurski przedstawił wniosek Komisji do spraw adwokatów radców prawnych co do kontynuowania działalności Funduszu Samopomocy Koleżeń-
skiej przy NRA na nowych zasadach, których projekt złożył na ręce przewodniczącego zebrania.

Adw. J. Kubicki stwierdził, że rozwijanie demokracji socjalistycznej powinno iść równoległe ze zwalczaniem wszelkich objawów defetyzmu polegającego na szerezeniu przekonań, iż jakiegokolwiek wysiłki zmierzające do odnowy skazane są z góry na niepowodzenie. Tego rodzaju poglądy demobilizują aktywność i przeciwdziałają zaangażowaniu społecznemu. W działalności adwokackiej działania powinny się sprowadzać do zwalczania biurokracji w jej najróżnorodniejszych przejawach. Zwalczając biurokrację, przełamuje się poczucie beznadziejności, alienacji i frustracji oraz walczy się o zmobilizowanie aktywności, zapału szerokich mas ludzi pracy i otwiera społeczeństwu szeroką drogę do socjalizmu.

W naszej pracy zawodowej dzielimy losy naszych klientów i najogólniej reprezentowaliśmy te warstwy, którym w jakimś sensie brak było więzów między administracją a społeczeństwem.

Sprzecznie z praktyką dnia codziennego przyjęto, że nie istnieją i nie będą istnieć konflikty między władzą a obywatelem. Konflikty te istnieją. Skomplikowane stosunki społeczne wymagają skomplikowanej maszyny administracyjnej i skomplikowanych przepisów. Musi więc istnieć w imię sprawiedliwości i porządku prawnego oraz w imię interesów i praw jednostki zawód specjalnie do tego powołany, który reprezentowałby strony we wszelkiego rodzaju konfliktach. Przykładem, że adwokaturę opanował jakiś kompleks niższości, jest uzależnianie rangi adwokata nie od jego pracy zawodowej, ale od jego pracy społecznej, mimo że praca adwokata jest w swej istocie wyjątkowo społeczna.

Przykładem rytualizmu w pracy adwokatury i wysunięcie jako celu, do którego adwokatura powinna dążyć, środka mającego jej służyć, jest sprawa zespołów adwokackich. Zespół jest tylko zapleczem pracy adwokata, który korzysta w nim z koleżeńskiej pomocy, jednakże adwokat ostatecznie sam musi prowadzić sprawę i ponosić pełną odpowiedzialność. Z punktu widzenia ożywienia działalności adwokatury, zaangażowania i czynnego uczestnictwa adwokatów potrzebna byłaby zmiana profilu „Palestry” albo stworzenie innego, bardziej adwokackiego pisma, które na bieżąco zajmowałoby się zagadnieniami i problemami adwokackimi, które by na żywo wymieniało uwagi dotyczące codziennej praktyki i kłopotów adwokata i które byłoby szeroko dostępne dla kolegów chcących podzielić się swoimi doświadczeniami z innymi.

Adw. Gliniecki zakwestionował słuszność wypłacania adwokatowi w czasie choroby przez trzy miesiące wynagrodzenia w wysokości minimum dochodów. Dzieje się to nie z funduszy społecznych, lecz kosztem dochodu innych członków zespołu. Ciężar ten powinien spoczywać na ubezpieczeniu społecznym. Poza tym mówca omówił praktyczne znaczenie art. 580 k.p.k. stwierdzając, że w praktyce nie daje on nic.

Adw. Suligowski poparł wniosek adw. Cholewy co do zmian w ustawie o adwokaturze oraz zgłosił rezolucję w sprawie wypadków grudniowych.

Adw. K. Kretowicz odpowiedział na zarzuty adw. Cholewy co do zespołu specjalistycznego, a ponadto omówił uprawnienie samorządu w zakresie inicjatywy ustawodawczej, które to uprawnienie nie jest realizowane ani przez NRA, ani przez rady terenowe.

W sprawozdaniu Rady nie porusza się takich zagadnień jak postęp w wymiarze sprawiedliwości ani danych dotyczących przestępczości na naszym terenie, ani też zagadnień nowych kodyfikacji. „Palestra” przestała być — zdaniem mówcy — organem adwokatury i jest zbyt ograniczona cenzurą wewnętrzną.

Następnie zabrał jeszcze głos Prezes NRA Godlewski, który ustosunkował się do spraw poruszonych przez poprzednich mówców i udzielił wyjaśnień.

Dziekan B. Augustyniak też złożył wyjaśnienia w sprawach kontrowersyjnych oraz co do postawionych Radzie zarzutów.

Po dyskusji nastąpiło głosowanie nad zgłoszonymi wnioskami, po czym przewodniczący zebrania zamknął zgromadzenie, dziękując gościom i delegatom za udział w zebraniu.

Izba katowicka

1. W dniu 15 maja 1971 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach.

Spółród zaproszonych gości udział w Zgromadzeniu wzięli: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości st. radca w Samodzielnym Wydziale do Spraw Adwokatury adw. Witold Abert, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Lucjan Głuza, przedstawiciel Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach dr Tadeusz Karczewski, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Anna Sznicer, wiceprokurator Wojewódzki Eugeniusz Niedźwiecki, zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO płk mgr Tadeusz Czubak i inni.

Zgromadzeniu przewodniczył adw. Aleksander Borecki.

Składając sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej za 1970 r. dziekan adw. Henryk Holak powołał się na pisemne sprawozdanie rozesłane delega-

tom, a w przemówieniu swoim poruszył ważniejsze zagadnienia dotyczące pracy zawodowej i postawy społeczno-politycznej adwokatury województwa katowickiego.

Nawiązując do jednego z przemówień I Sekretarza KC PZPR Edwarda GIERKA, dziekan przypomniał jego apel o lepszą, sprawniejszą pracę każdego obywatela dla pomnożenia wspólnego dobra, wspólnej przyszłości. Apel ten dotyczy także adwokatury, powinien zaś być realizowany przez pracę zespołów, która by uwzględniała zarówno interesy kolektywu, jak i interesy poszczególnych adwokatów-członków zespołów adwokackich oraz przez rozwijanie na co dzień kultury zawodowej nie tylko prawniczej, ale i politycznej. Mówca podkreślił rolę i znaczenie zespołu adwokackiego jako podstawowej komórki samorządu oraz potrzebę wzmocnienia roli zebrań zespołu.

W zespołach powinna panować atmosfera życzliwości dla człowieka i szacunku dla niego. Nie ma takich spraw, których by nie można było rozwiązać czy załatwić w drodze bezpośrednich rozmów. W zakresie tym będą współdziałały z kierownikami zespołów adwokackich komisje do badania stosunków międzyludzkich, powołane przez Radę Adwokacką. Do obowiązków kierownika zespołu adwokackiego oraz kolektywu ZA należy zmniejszenie dysproporcji zarobkowych wśród członków zespołu adwokackiego. Na problem ten będą zwracały szczególną uwagę wizytacje przeprowadzane z ramienia Rady Adwokackiej.

Omawiając sytuację lokalową zespołów adwokackich, dziekan stwierdził, że 2/3 zespołów ma już dobre warunki lokalowe, ale 1/3 wymaga ich poprawy, a w kilku wypadkach — nawet natychmiastowej.

Następnie mówca poruszył sprawę kierowania na KIZ adwokatów, którzy ukończyli 70 lat. Ta działalność Rady Adwokackiej jest koniecznością wynikającą z wytycznych Naczelnej Rady Adwokackiej, a nie złośliwością ze strony Rady Adwokackiej, jak to przedstawia się w niektórych środowiskach. Potrzeba sprawnego działania aparatu wymiaru sprawiedliwości wymaga kontroli zdolności adwokata do wykonywania zawodu. Należy jednak stwierdzić, że w razie uznania przez KIZ, iż badany adwokat jest nadal zdolny do wykonywania zawodu, Radą Adwokacka nie będzie mu czynić żadnych przeszkód w tym zakresie.

Dziekan Rady zapowiedział dalsze rozszerzanie bezpośrednich kontaktów między Radą Adwokacką a członkami Izby.

Sprawozdanie z finansowej i gospodarczej działalności Rady Adwokackiej złożył skarbnik, wicedziekan adw. Antoni Suszka.

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej złożył prezes adw. Stanisław Kaczmarek, wskazując na spadek liczby spraw dyscyplinarnych oraz na przyspieszenie postępowania.

Kolejne sprawozdanie złożył przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Mieczysław Sawicki, oceniając działalność finansową Rady Adwokackiej jako prawidłową i oszczędną oraz wnosząc o udzielenie jej absolutorium.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabrało głos 10 mówców.

Wicedziekan Miłosz Chmiel — jako I sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej — wskazał na właściwą postawę adwokatury Izby katowickiej w okresie wydarzeń grudniowych, co nie wszędzie w kraju miało miejsce, jak to wynika z artykułu Prezesa NRA adw. dra Stanisława Godlewskiego w „Prawie i Życiu”. Podkreślił on, że w okresie sprawozdawczym nastąpił dalszy wzrost udziału adwokatów w pracy społecznej.

Wiceprokurator Prokuratury Wojewódzkiej Eugeniusz Niedźwiecki omówił

działalność organów dyscyplinarnych Izby katowickiej, oceniając ją pozytywnie zarówno w aspekcie represyjnym jak i profilaktycznym.

Adwokat Stanisław Kaczmarek — jako przewodniczący Komisji Pracy Społecznej — stwierdził, że zewidencjonowanie prac społecznych członków Izby katowickiej wykazało, iż teza o oderwaniu się adwokatury od społeczeństwa, lansowana przez prasę, jest absurdem. W Izbie katowickiej adwokat przeciętnie działa w 2 organizacjach społecznych, ale prasa, pisząc nawet o pracy społecznej adwokatów, jak to miało miejsce w wypadku podania życiorysów wybitnych działaczy-powstańców śląskich, przemilcza wzmiankę o ich zawodzie.

Adwokat Kazimierz Wójcicki — jako przewodniczący Koła emerytów i rencistów przy Radzie Adwokackiej — przedstawił postulaty zgłoszone już Radzie Adwokackiej a dotyczące zwolnienia pełnych emerytów i rencistów od składki na FSK i poczynienia starań o podwyższenie wysokości zarobków nie powodujących zawieszenia emerytury lub renty. Wskazał on na potrzebę ożywienia działalności socjalnej i kulturalnej organów samorządu adwokackiego.

Adwokat Mieczysław Bobrowski — jako kierownik zespołu dewizowego — wskazał na potrzebę uelastyczenia taryfy adwokackiej zgodnie z polityką dewizową państwa.

Adwokat Lucjan Gluza — jako przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej — stwierdził z satysfakcją, że ocena sytuacji w Izbie katowickiej przez NRA jest wyjątkowo pozytywna, co należy podkreślić w szczególności w związku z tzw. falą odnowy i niepokojącymi zjawiskami, jakie wystąpiły w niektórych innych izbach. Podstawowe zadanie obecnej kadencji organów samorządowych, jakim jest właściwe ustawienie pracy zespołu adwokackiego, jest w Izbie katowickiej w pełni doceniane. Ocena orzeczeń dyscyplinarnych wskazuje na prawidłowość działania organów samorządowych. Postulat dialogu adwokatury z władzami jest jak najbardziej słuszny, a praca społeczna jest niezbędnym elementem zawodu adwokata i winna znaleźć właściwe uznanie jakkolwiek zwalczanie niedoboru publikacji w tym zakresie jest rzeczą trudną. Istnieje niewątpliwie potrzeba utrzymywania kontaktu z adwokatami emerytami i rencistami.

Adwokat Witold Abert — jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości — wyraził się z uznaniem o organizacji Zgromadzenia Delegatów Izby jako aktywnego zebrania roboczego z dyskusją prowadzoną w szczerzej atmosferze. Podkreślił żywe zainteresowanie resortu pracą adwokatury jako rzeczywistego i w pełni docenianego współczynnika wymiaru sprawiedliwości. Stwierdził, że Ministerstwo Sprawiedliwości wysoko ocenia działalność Adwokatury Izby Katowickiej, co należy przekazać wszystkim członkom Izby z apelem o dalsze wzajemne oddziaływanie mające na widoku stałe podnoszenie poziomu pracy zawodowej, postawy etyczno-moralnej i działalności społeczno-politycznej. Wszystko to jest niezbędne w celu uniknięcia w przyszłości nawet sporadycznych nieprawidłowości przy wykonywaniu zawodu, które w przeszłości spowodowały generalnie ujemną ocenę środowiska i przez to godziły również w dobre imię adwokatury jako całości, a więc także i tych członków korporacji, którzy w codziennym trudzie, z pełnym poświęceniem i odpowiedzialnością, wykonują obowiązki zawodowe w ramach obowiązujących przepisów prawa.

Głosy pozostałych dyskutantów nie wniosły nic nowego.

W następnym punkcie porządku obrad Zgromadzenie Delegatów uchwaliło abso-lutorium dla Rady Adwokackiej z jej działalności za rok 1970.

Na wniosek Komisji Wnioskowej Zgromadzenie podjęło uchwały przewidziane

w regulaminie zgromadzeń delegatów, a ponadto uchwały dotyczące oceny działalności Rady Adwokackiej oraz postulatów pod adresem organów samorządowych.

Zgromadzenie Delegatów stwierdziło, że adwokatura Izby katowickiej, wkraczając po VII i VIII Plenum KC PZPR na nową drogę działalności, będzie się kierować zasadą popierania Partii w jej trudnym dziele odnowy życia społeczno-politycznego oraz zasadą udzielania wszechstronnej pomocy w dziedzinie rozwijania praworządności i usprawnienia pracy aparatu wymiaru sprawiedliwości.

Zgromadzenie Delegatów stwierdziło, że praca społeczna adwokatów Izby katowickiej kształtuje się w sposób prawidłowy i jest wykładnikiem pozytywnego stosunku do rzeczywistości społecznej i politycznej w kraju, co powinno spowodować właściwą ocenę postawy adwokatury śląskiej ze strony władz.

Zgromadzenie Delegatów zaleciło organom adwokatury podjęcie uchwały o pokrywaniu z funduszków Izby należności NRA z tytułu składek przypadających od emerytów na FSK — do czasu uzyskania zgody na zwolnienie emerytów i rencistów od obowiązku płacenia tych składek.

Zgromadzenie Delegatów zaleciło Radzie Adwokackiej, by kierowanie na KIZ adwokatów, którzy ukończyli 70 lat i nadal pracują w zespołach adwokackich, było przeprowadzane po uprzednim porozumieniu się z kierownikiem zespołu adwokackiego.

2. W dniu 30 kwietnia 1971 r. odbyła się w lokalu Rady Adwokackiej w Katowicach uroczysta akademii z okazji Święta Pracy 1 Maja, a w dniu następnym adwokaci katowiccy wzięli gremialnie udział w pochodzie pierwszomajowym.

3. W dniu 8 maja 1971 r. przedstawiciele Rady Adwokackiej w Katowicach oraz członkowie Koła ZBoWiD przy Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Katowicach wzięli udział w uroczystościach związanych z 50-letnią rocznicą III Powstania Śląskiego. Wśród odznaczonych wysokimi odznaczeniami państwowymi znaleźli się adwokaci, członkowie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach: dr Tadeusz Karczewski, radca prawny, kawaler Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski, odznaczony został Orderem Sztandaru Pracy II klasy; Antoni Klejnot, członek Zespołu Adwokackiego nr 1 w Chorzowie odznaczony został Orderem Sztandaru Pracy II klasy; Karol Wystrychowski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 4 w Katowicach, odznaczony został Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

4. Z okazji rocznicy III Powstania Śląskiego zorganizowana została w pokoju adwokackim w Sądzie Wojewódzkim w Katowicach wystawa pamiątek związanych z powstaniem śląskimi. Wystawa trwać będzie do końca maja 1971 r.

adw. Aleksander Czacki

Izba kielecka

W dniu 25 kwietnia 1971 r. odbyło się w siedzibie Klubu „Merkury” w Kielcach Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej.

W Zgromadzeniu — oprócz delegatów reprezentujących poszczególne zespoły — udział wzięli: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Tuszyńska, wiceprezes NRA, poseł na Sejm PRL adw. Rudolf Szura, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Jan Zajac, prezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach

Jan Borodej i sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej mgr Jan Kowski.

Podstawą dyskusji było sprawozdanie Rady Adwokackiej w Kielcach za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1970 r. W sprawozdaniu tym Rada Adwokacka ustosunkowała się do problemów nurtujących środowisko adwokackie w okresie sprawozdawczym, uwzględniając jednocześnie szereg spraw natury ogólniejszej w powiązaniu z sytuacją polityczno-społeczną w kraju i na świecie. W szczególności Rada analizowała sprawy kadrowe, sytuację finansową zespołów, kontrolę zawodową adwokatów i sprawy dyscyplinarne.

Jak wynika ze sprawozdania w okresie sprawozdawczym stosowano działalność profilaktyczną w jak najszerszym zakresie, polegającą na przeprowadzaniu przez dziekana Rady Adwokackiej rozmów z kolegami, na których najczęściej wpływały skargi.

W ubiegłym roku w Izbie kieleckiej było 178 adwokatów wykonujących zawód w zespołach bez ograniczeń, 8 adwokatów wykonywało zawód w zespołach z ograniczeniem. Nie było wcale adwokatów prowadzących indywidualną kancelarię. Liczba adwokatów radców prawnych wynosiła 24 osoby, rencistów zaś poza zespołem było 11.

Istniejący przy Radzie Adwokackiej Zespół Wizytatorów przeprowadził w ubiegłym roku wizytację wszystkich zespołów w Izbie. Wizytacje miały charakter problemowy w dwóch wypadkach. W Pińczowie wizytatorzy badali terminowość oddawania akt podręcznych do archiwum przez członków miejscowego Zespołu Nr 1, a w Białobrzegach badano poziom pracy zawodowej jednego z adwokatów, co do którego były sygnały, że jego poziom pracy zawodowej odbiega od przeciętnej i rzuca cień na pracę adwokatów w opinii środowiska. Niestety w tym ostatnim przypadku sygnały te potwierdziły się i Rada Adwokacka zmuszona była skreślić go z listy adwokatów. Od tego orzeczenia zainteresowany adwokat odwołał się do Sądu Najwyższego.

W okresie sprawozdawczym złożyło egzamin adwokacki pięciu aplikantów. Obecnie na liście aplikantów znajduje się 10 osób. Prowadzone jest z nimi szkolenie według planu opracowanego i zatwierdzonego przez Radę Adwokacką.

Jeśli chodzi o pracę społeczną, to członkowie Izby są poważnie w niej zaangażowani. Adwokaci pracują w Zrzeszeniu Prawników Polskich, komitetach Frontu Jedności Narodu, w radach narodowych, w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, w Lidze Kobiet, PZŁ i w Spółdzielczości Mieszkaniowej.

Do pracy społecznej należy niewątpliwie zaliczyć sprawy prowadzone z urzędu, których liczba bynajmniej nie maleje, lecz przeciwnie, wykazuje tendencje do wzrostu. Adwokaci Izby kieleckiej włożyli swój istotny wkład do projektu ustawy o pasożytnictwie społecznym, biorąc udział w opracowywaniu uwag do tego projektu.

Po sprawozdaniu złożonym przez dziekana Rady Adwokackiej w Kielcach adw. Antoniego Pierzaka przystąpiono do dyskusji.

Zabierając głos w dyskusji adw. Ryszard Podlipniak ocenił jako bardzo pozytywną współpracę Rady Adwokackiej z Podstawową Organizacją Partyjną. Mówca zwrócił uwagę na niepokojące zjawisko, jakie się ostatnio obserwuje, a mianowicie na systematyczne przesłuchiwanie przez IKR klientów adwokatury kieleckiej. Sposób i rozmiar (około 2 000 osób) tych przesłuchiwań wzbudza uzasadniony niepokój klientów, podrywa zaufanie klientów do adwokatów, co jest bardzo szkodliwe dla adwokatury jako jednego ze współczynników wymiaru sprawiedliwości.

Niestety, nie ma na sali przedstawiciela Prokuratury Wojewódzkiej, na której polecenie prowadzone są przesłuchania, i dlatego nie możemy uzyskać wyczerpującej odpowiedzi.

Adwokat Aleksander Czapliski skierował pytanie pod adresem Rady Adwokackiej, czy nie podjęła zbyt pochopnej decyzji przy skreśleniu adwokata z Białobrzegów z listy adwokatów, skoro miał on kilkoletnią praktykę adwokacką po uprzednim ukończeniu obu aplikacji, zakończonych pozytywnym egzaminem.

Mówca zajął się też kwestią oceny adwokatów i niesłusznych w tym względzie kryteriów oceny. Poruszył także problemy stosunków wewnątrzzespołowych, pracy społecznej adwokatów oraz stosunków panujących na niektórych posiedzeniach sądowych gdzie zdarzają się niekiedy sytuacje utrudniające pracę adwokata.

Adwokat Ireneusz Buba, wykonujący aktualnie pracę radcy prawnego, zwrócił uwagę na niedostateczną więź adwokatów radców prawnych z zespołem. Radcowie prawni nie mają — ze względu na specyfikę swojej pracy — kontaktów ze sprawami karnymi, należałoby więc postulować przydzielanie im spraw karnych z urzędu albo udzielanie im w tych sprawach substytucji.

W dyskusji zabrał też głos adw. Zygmunt Chmielewski, reprezentujący Koło adwokatów-emerytów. Przedstawił on zadania Koła na najbliższy okres i zwrócił uwagę na fakt, że skoro Naczelna Rada Adwokacka przyznała adwokatom rentę w wysokości 2400 zł, to adwokaci w wieku emerytalnym powinni zrezygnować w tej sytuacji z pracy zawodowej i przejść na emeryturę.

Wicedziekan adw. Mieczysław Lato ustosunkował się do wypowiedzi adw. Czapliskiego w sprawie skreślenia adwokata z Zespołu w Białobrzegach, informując zarazem kolegów, że w sprawie tej decyzja wcale nie była pochopna, lecz oparta na wielu dowodach, które niezbicie wskazywały na niedostateczne przygotowanie do zawodu tego adwokata.

Rada Adwokacka, ciągnął dalej mówca, jest zaniepokojona przesłuchiwaniami klientów przez IKR, zwłaszcza wobec faktu, że w ubiegłym roku przeprowadzono szczegółowe lustracje zespołów i w razie dostrzeżenia uchybień w ich pracy kierowano natychmiast zalecenia pokontrolne.

Adw. Lato podkreślił w końcu, że adwokaci Izby kieleckiej wykazali należyłą postawę w okresie wydarzeń grudniowych, co świadczy o ich dojrzałości politycznej.

Kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Opatowie adw. Mieczysław Siwanowicz zwrócił uwagę na to, że zawsze podczas zgromadzeń delegatów Komisja Wnioskowa podejmuje uchwały, których dalszy los nie jest znany.

Zdaniem dyskutanta należy zgłosić do NRA wnioski tej treści, żeby adwokaci w małych zespołach mogli również podejmować pracę w charakterze radcy prawnego na pół etatu, co pozwoliłoby im wypracować minimum.

Mówca oświadczył następnie, że nadal nie wiadomo, co można zakupić za fundusze znajdujące się na koncie 34a. Powstają więc w tej kwestii nieporozumienia.

Dalej adw. Siwanowicz, powołując się na praktykę Sądu w Opatowie, zaznaczył w tym przemówieniu, że sądy bardzo często nie dopuszczają adwokatów do udziału w sprawie jako pełnomocników oskarżycieli posiłkowych, a tym samym i samego oskarżyciela, co powoduje konieczność zwrotu wynagrodzenia klientowi przez Zespół. Mówca zwrócił też uwagę na pozytywną współpracę POP z Radą Adwokacką i na ocenę wypadków grudniowych.

Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Rudolf Szura podkreślił w swym przemówieniu, że z ogólnej sytuacji panującej w kraju zrodziła się też

atmosfera dzisiejszego zebrania, jakże inna od dotychczasowych. Z wypowiedzi delegatów wynika rzeczywista troska o los adwokatury jako całości. Dlatego dyskusja koncentruje się przede wszystkim wokół spraw materialno-socjalnych. Jeśli chodzi o warunki bytowe adwokatów Izby kieleckiej, to są one dobre, co wynika chociażby ze średniej, która jest tylko o 100 zł niższa od średniej krajowej.

Następnie mówca omówił sprawy emerytalne i specjalizacji, przy czym w tej ostatniej kwestii zakomunikował zebranym, że Naczelna Rada Adwokacka odstępuje od wprowadzenia w życie projektu specjalizacji, koncentrując swe wysiłki na szkolenie adwokatów, przy czym odpowiedzialność za szkolenie spoczywa na kierownikach zespołu. Zwracając uwagę na działalność IKR, mówca podkreślił, że sprawą tą należy zainteresować NRA.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Borodej wyraził pogląd, że współpraca z adwokatami kielecką układa się jak najlepiej, niemniej jednak trzeba pomóc adwokatom z małych ośrodków w rozwiązywaniu problemów prawnych, które są trudne do rozstrzygnięcia. Bardzo pożytecznym wycinkiem pracy społecznej adwokatów jest ich udział w dyskusjach nad oceną projektów ustaw, w tym ostatnio ustawy o pasożytnictwie społecznym. Uwagi adwokatów Izby kieleckiej do projektu tej ustawy należały do najlepiej opracowanych.

Jeśli chodzi o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, to na ogół sądy nie odmawiają dopuszczania. Jeśli jest inna praktyka w Sądzie Powiatowym w Opatowie, to należy ją zmienić.

Adw. Zapałowski, nawiązując do wypowiedzi adw. Siwanowicza, stwierdził, że z ceną wydarzeń grudniowych należy poczekać do oceny ich przez osoby do tego powołane.

Sędzia Tuszyńska podkreśliła w swym wystąpieniu, że autorytet adwokatury kształtują sami adwokaci, i poinformowała, iż postulaty wysunięte w dniu dzisiejszym przekaże Ministrowi Sprawiedliwości.

Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Zając omówił zagadnienia związane z oceną wypadków grudniowych. Uwagi pod adresem POP przy Radzie Adwokackiej będą wzięte pod rozwagę i przekazane Komitetowi Miejskiemu PZPR. Ranga jaką zajmuje adwokatura w społeczeństwie wkłada szereg obowiązków na samych adwokatów. Dlatego też wiele problemów spornych należy załatwić na zebraniu zespołu. Władze partyjne liczą na współpracę adwokatury kieleckiej w ocenie projektów ustaw, dążą do podniesienia jej rangi oraz do zagwarantowania równości stron w procesie.

Po dyskusji odbyło się głosowanie nad wnioskiem o zatwierdzenie sprawozdania z działalności Rady Adwokackiej i udzielenie jej absolutorium oraz o przyjęcie preliminarza budżetowego na rok 1971 i ustalenie składki na rzecz Rady w wysokości $3/8\%$ od obrotów w zespołach adwokackich i 120 zł miesięcznie od adwokatów radców prawnych. W głosowaniu wnioski powyższe zostały przyjęte jednomyślnie.

Na zakończenie odczytano tekst uchwały Komisji Wnioskowej, w której adwokatura kielecka wyraża poparcie dla polityki Partii i Rządu i zobowiązuje się z pełnym zaangażowaniem uczestniczyć w wysiłkach podejmowanych przez Partię, Rząd i cały Naród. Ponadto delegaci zobowiązują Radę Adwokacką do poczynienia kroków w celu wyjaśnienia akcji IKR i rozważenia kwestii podwyższenia składki

na Fundusz Samopomocy Koleżeńskej, jak również do tego, by w wypadku przeniesienia adwokata z jednego zespołu do drugiego nie pociągało to za sobą niekorzystnych skutków prawnych.

adw. S. Szufel

Izba krakowska

Zgromadzenie Delegatów Adwokackiej Izby Krakowskiej. W sobotę 17 kwietnia br. odbyło się zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Adwokackiej Izby Krakowskiej, w którym wzięło udział 90 delegatów na 98 upoważnionych do udziału w Zgromadzeniu. Gośćmi Zgromadzenia byli: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości naczelnik adw. Bohdan Lityński, przedstawiciel NRA skarbnik adw. Witold Dąbrowski, prezes Sądu Wojewódzkiego w Krakowie Tadeusz Znainki, przedstawiciel Prokuratora Wojewódzkiego wiceprokurator Andrzej Scislawski, przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego PZPR Arkadiusz Gajkowski, przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego ZSL Stanisław Baryła i prezes Zarządu ZPP Jan Błat.

Zgromadzenie uczciło pamięć 18 zmarłych w ub. roku adwokatów, w tym tak zasłużonych działaczy jak wicedziekan Daniel Hrehorowicz i b. sekretarz Rady adw. Stanisław Waksmundzki.

Następnie Zgromadzenie dokonało wyboru Prezydium i powołało adw. Adama Szoskiego z Nowego Targu na przewodniczącego, a adw. Alfreda Palarczyka z Krakowa na sekretarza.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. S. Warcholik w przemówieniu wstępnym omówił najważniejsze zagadnienia nurtujące środowisko adwokackie, a zwłaszcza rolę i zadania adwokatury w świetle uchwał VII i VIII Plenum KC PZPR, udział adwokatury w procesie legislacyjnym, problemy doskonalenia zawodowego adwokatów oraz zagadnienie specjalizacji. Ponadto dziekan poruszył szereg problemów szczegółowych dotyczących zespołów Izby krakowskiej, takich jak sytuacja kadrowa zespołów, ich sytuacja ekonomiczna oraz problem remontów lokali zespołowych i ich wyposażenia, dziękując zarazem NRA za zrozumienie potrzeb zespołów naszej Izby i za przydzielenie na ten cel odpowiednich funduszy z nadwyżek CFSA.

Następnie adw. Andrzej Łukawski, przewodniczący Komisji Rewizyjnej, przedstawił sprawozdanie tej Komisji oraz wnioski o udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium z działalności finansowo-gospodarczej w 1970 r.

Z kolei adw. Stanisław Gdula, prezes Komisji Dyscyplinarnej, zdał sprawę z działalności tej Komisji w 1970 r.

W dyskusji zabrało głos 12 delegatów, którzy omawiali problemy ogólne i zasadnicze, jak również kwestie budżetowe i finansowe związane z gospodarką Rady Adwokackiej.

Zagadnienia związane z ewentualną nowelizacją ustawy o ustroju adwokatury oraz rozporządzeń wykonawczych poruszył adw. Roman Porwisz, I sekretarz POP PZPR, który przedstawił jednocześnie wykaz propozycji zmian legislacyjnych. Problemy doskonalenia zawodowego i specjalizacji przedstawił adw. Kazimierz Ostrowski.

Skierowania dyskusji na tematy ogólnoprawne domagał się w swym wystąpieniu adw. Teodozjusz Bujanowski. Inne głosy w dyskusji dotyczyły za-

gadnień finansowych i gospodarczych. W szczególności na temat preliminarza budżetowego i gospodarki finansowej, mówili adw. Zdzisław Leńko i Euzebiusz Lisowski, którzy krytykowali niektóre pozycje budżetowe. Krytyce tej przeciwstawili się adwokaci: Antonina Ustowska, Zdzisław Radwanek i Janusz Grzybowski. Adw. Stanisław Humiński poparł propozycje zmian legislacyjnych przedstawione przez adw. R. Porwisa i omówił zagadnienia łączące się z gospodarowaniem funduszem na koncie 34a.

Wreszcie adw. Tadeusz Kubas zgłosił żądania dotyczące ułatwienia pracy adwokatów w nowym gmachu sądowym przez otwarcie pokoi dla adwokatów i inne usprawnienia techniczne.

Skarbnik adw. Jacek Zuławski ustosunkował się do zgłoszonych w toku dyskusji dezyderatów natury finansowej, po czym prezes Sądu Wojewódzkiego Tadeusz Znański przedstawił trudności, na jakie może napotkać realizacja życzeń zgłoszonych przez adwokatów.

W obszernym wystąpieniu adw. Bohdan Lityński, naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury, omówił stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawach poruszonych w dyskusji. Mówił więc o roli społecznej adwokatury, sytuacji kadrowej w Izbie krakowskiej i polityce kadrowej Rady Adwokackiej, o rozdziale etatów aplikanckich pomiędzy izby adwokackie, o wyznaczeniu obrońców z urzędu i ściąganiu należności zespołów zasądzonych przez sądy, a także o feriach sądowych, których wprowadzenia domaga się ogół adwokatów. Wreszcie nacz. Lityński ustosunkował się do propozycji zmian legislacyjnych zgłoszonych przez adw. Porwisa.

Jako ostatni mówca zabrał w dyskusji głos skarbnik NRA adw. W. Dąbrowski, który stwierdził, że dyskusja była bardzo ożywiona i dotyczyła wielu problemów. Przedstawił następnie poglądy NRA na zasadnicze zagadnienia, jak np. na kwestię doskonalenia zawodowego i specjalizacji oraz na problem rent adwokatów i przyszły los Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, a ponadto omówił inne problemy poruszone w dyskusji, takie jak gospodarka funduszami na koncie 34a, remonty lokali zespołowych itp.

Po zamknięciu dyskusji Zgromadzenie przyjęło preliminarz budżetowy na r. 1971 zaproponowany przez Radę Adwokacką oraz udzieliło Radzie absolutorium z działalności gospodarczej w 1970 r.

Następnie wicedziekan Kazimierz Buchała w imieniu Komisji Wnioskowej zgłosił projekt rezolucji Zgromadzenia, który został jednogłośnie przyjęty. W rezolucji tej Zgromadzenie wezwało adwokatów Izby krakowskiej do aktywnego włączenia się w proces powszechnej demokratyzacji życia społecznego i politycznego stosownie do uchwał VII i VIII Plenum KC PZPR oraz do stworzenia form organizacyjnych dla udziału adwokatury w dyskusji — wraz z innymi współczynnikami wymiaru sprawiedliwości — nad zagadnieniami zwalczania przestępczości, a nadto wypowiedziało się za zwiększeniem udziału adwokatów w dyskusji nad projektami uchwał.

Zgromadzenie wypowiedziało się również za nowelizacją niektórych przepisów ustawy o ustroju adwokatury oraz za wprowadzeniem ferii sądowych. Wreszcie Zgromadzenie zwróciło się do organów adwokatury, aby poczyniły starania zmierzające do wprowadzenia specjalizacji na zasadach akceptowanych przez ogół adwokatów oraz starania o zaliczanie do uprawnień emerytalnych okresu pracy w zawodzie adwokata przed utworzeniem zespołu.

adw. Stanisław Synowiec

Izba lubelska

1. Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Lubelskiej Izby Adwokackiej. W dniu 25 kwietnia 1971 r. odbyło się w Lublinie doroczne zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Lublinie.

Otwarcia Zgromadzenia dokonał dziekan Rady Piotr Pytka, który w serdecznych słowach powitał zaproszonych na Zgromadzenie gości, a między innymi przedstawicieli: KW PZPR, ZSL, Sądu Wojewódzkiego, Prokuratury Wojewódzkiej, Komendy Wojew. MO, Ministerstwa Sprawiedliwości, Naczelnej Rady Adwokackiej i innych.

Na wniosek dziekana przewodniczącym Zgromadzenia wybrano adw. Stanisława Wąska.

Na wstępie obrad powołano Komisję Wnioskową i Komisję Mandatową.

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiej Rady Adwokackiej za rok 1970 złożył dziekan Rady adw. Piotr Pytka.

Mówca stwierdził, że praca Rady koncentrowała się głównie nad dalszym doskonaleniem działalności zespołów adwokackich, oraz nad stałą i systematyczną poprawą warunków zespołów.

Jakkolwiek w ciągu ostatnich lat nastąpiła w tej dziedzinie dość wyraźna poprawa, to jednak Rada powinna czynić dalsze wysiłki zmierzające do poprawy sytuacji lokalowej.

Dla zachowania należytej kontroli Rada dokonywała stałej analizy pracy zespołów adwokackich. Ocena tej pracy daje podstawę do stwierdzenia, że metody i styl pracy poszczególnych zespołów oraz zrzeszonych w nich adwokatów stały się lepsze. Dziekan Pytka podkreślił, że Izba lubelska pod względem liczby adwokatów, liczby spraw przypadających na jednego adwokata i wysokości obrotów należy w kraju do izb średnich.

W porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym obserwuje się zmniejszenie ogólnej liczby adwokatów. Tak więc na dzień 1.III.1971 r. na liście adwokatów figurowało 318 osób, z tego 248 wykonywało zawód w zespołach. Spośród tych 248 adwokatów, 124 wykonuje zawód w Lublinie (w tym 5 w ograniczonym zakresie), a 124 w terenie (w tym dwóch w ograniczonym zakresie).

Przy opracowywaniu planu rozmieszczenia adwokatów Rada Adwokacka doszła do wniosku, że w Lublinie jest za dużo 19 adwokatów, a w terenie za mało 16. Dlatego też głównym zadaniem Rady powinno być dążenie do zmniejszenia zatrudnienia adwokatów w Lublinie, a zwiększenia w terenie.

Również konsekwentnie należy dążyć do zlikwidowania utrzymujących się jeszcze dużych rozbieżności zachodzących między miejscem wykonywania zawodu a stałym miejscem zamieszkania adwokata. W związku z tym Wojewódzka Rada Adwokacka doszła do wniosku, że przy rekrutacji aplikantów należy wpisywać na listę przede wszystkim tych kandydatów, którzy mieszkają lub osiedlą się w terenie, gdzie po złożeniu egzaminu będą wykonywać zawód adwokata.

W sprawie pracy społecznej i politycznej adwokatury mówca podkreślił, że obecny okres sprawozdawczy przypada na czas szczególnej aktywności politycznej społeczeństwa. Wszystkie zjawiska zachodzące w ostatnim okresie w naszym kraju zmobilizowały całe społeczeństwo, w nim także adwokatów. Zwiększyła się i zaktywizowała praca adwokatów w organizacjach społeczno-politycznych, zwiększył się też ich udział osobowy w organizacjach masowych, jak np. w TPD, w Polskim Komitecie Pomocy Społecznej, ZMS i ZMW, w Lidze Kobiet i w innych organizacjach.

Po przemówieniu dziekana przystąpiono do złożenia sprawozdań Komisji Rewizyjnej i Komisji Dyscyplinarnej. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej złożył wniosek o udzielenie absolutorium Wojewódzkiej Radzie Adwokackiej, co też zgromadzeni uczynili. Uznano też, że Komisja Dyscyplinarna pracuje należycie i w tej części pracy Rady nie nasuwają się poważniejsze uwagi.

W dyskusji nad preliminarzem budżetowym na rok 1971 uchwalono, że 10 000 zł przeznaczy się tradycyjnym zwyczajem jako dotację dla Liceum im. Zamojskiego w Lublinie.

Podkreślono też fakt, że adwokaci Izby Lubelskiej przekazali na odbudowę Zamku Królewskiego kwotę 32 150 zł.

Poszczególni dyskutanci poparli w zasadzie sprawozdanie dziekana Piotra Pytki i jego wnioski, jak również projekt preliminarza budżetowego na rok 1971.

W kwestii wprowadzenia centralnej księgowości w zespołach lubelskich głosy były podzielone i na ten temat trzeba będzie jeszcze podyskutować w przyszłości.

Padły też głosy o lepsze zabezpieczenie zarówno adwokatów, jak też ich rodzinom warunków socjalno-bytowych. Apelowano w związku z tym o zwiększenie sum na kolonie letnie dla dzieci adwokatów.

Dyskutanci stwierdzili także, że jeśli chodzi o współpracę adwokatury z sądownictwem i prokuraturą, to układa się ona należycie, o czym może świadczyć fakt przeznaczenia lokali dla adwokatów w rozbudowujących się sądach, jak np. w Łukowie, Kraśniku i innych.

W swoich wypowiedziach dyskutanci zaaprobowali także politykę kadrową Rady.

W imieniu przedstawicieli zaproszonych władz zabrał głos wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Stefan Perestaj, który stwierdził, że stosunki pomiędzy sądownictwem a adwokaturą układają się bardzo dobrze. Złożył on też Zgromadzeniu i Izbie lubelskiej najlepsze życzenia owocnych obrad i dobrych wyników w pracy.

Zabrał również głos przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Bednarczyk, który przekazał zebranim pozdrowienia od Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Mówca poinformował zebranych o pracach bieżących NRA i o najważniejszych problemach stojących przed adwokaturą. Ocenil też wysoko pracę zarówno Rady Adwokackiej w Lublinie, jak i całej adwokatury lubelskiej, która zdaniem Rady Naczelnej reprezentuje wysoki poziom etyczny i zawodowy. Również w pracy społecznej adwokatura lubelska wykazuje ostatnio wzmoczoną działalność.

W końcowym stadium Zgromadzenie podjęło uchwały i zatwierdziło budżet na rok 1971.

2. Informacja dotycząca porozumienia o współpracy pomiędzy Wytwórnią Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku a Wojewódzką Radą Adwokacką w Lublinie, zawartego w dniu 12 czerwca 1971 r. Porozumienie to podpisali:

ze strony W.S.K. w Świdniku:

- 1) Naczelny dyrektor Władysław Janik
- 2) Sekretarz Komitetu Zakładowego PZPR Wiesław Parol
- 3) Przewodniczący Rady Zakładowej Roman Mańko
- 4) Przewodniczący Rady Robotniczej Bogdan Grabowski;

z ramienia W.R.A.

- 1) Dziekan Rady adw. Piotr Pytka
- 2) Wicedziekan adw. Edward Młynarski
- 3) Sekretarz POP PZPR adw. Jerzy Muchorowski
- 4) Przewodniczący Komisji Pracy Społecznej adw. Mieczysław Kościółko.

W myśl zawartego porozumienia Wojewódzka Rada Adwokacka zobowiązała się prowadzić bezpłatne porady prawne dla załogi fabryki. Adwokaci będą również wygłaszać w W.S.K. pogadanki popularyzujące prawo, zaopiekują się Zakładową Komisją Rozjemczą i działającym w fabryce Sądem Społecznym.

Społeczne poradnictwo prawne dla członków załogi W.S.K. w Świdniku będzie prowadzone raz w tygodniu w lokalu W.S.K. w uzgodnionych dniach i godzinach.

Ponadto, jak już wspomniano, wydelegowani przez W.R.A. adwokaci wygłaszać będą na terenie Wytwórni odczyty na tematy prawno-społeczne zaproponowane przez Wytwórnę — z uwzględnieniem popularyzacji prawa, w szczególności z zakresu ochrony mienia społecznego, nowych kodyfikacji i ustawodawstwa PRL.

Będą również opracowywane zwięzłe publikacje do gazety zakładowej i radiowęzła na tematy zaproponowane przez Wytwórnę.

Ponadto W.R.A. prowadzić będzie popularyzację prawa wśród uczniów prowadzonego przez Wytwórnę Technikum.

W zamian za te usługi W.S.K. udostępni swoje obiekty wypoczynkowe dzieciom adwokatów, zagwarantuje miejsca w wycieczkach, umożliwi adwokatom korzystanie z fabrycznych autokarów itp.

Zgodnie z brzmieniem jednego z punktów porozumienia jest ono zawarte między innymi w celu zacieśnienia więzi między reprezentowanymi przez nie środowiskami, jak również w celu wzajemnego poznania problematyki zawodowej i społecznej.

Tak więc z realizacji zawartego porozumienia będą płynęły korzyści obopólne. Porozumienie zostało zawarte na czas nie określony, przy czym po sprawdzeniu metod pracy może ono ulec ewentualnym zmianom.

Zawarta umowa zastrzega, że w przyszłości współpracę będzie można rozszerzać również w innych postaciach uznanych za celowe i pożyteczne.

adw. M. Kościółko

I z b a ł ó d z k a

Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Łódzkiej Izby Adwokackiej. Doroczne zwyczajne Zgromadzenie Delegatów naszej Izby, na które przybyło 84 delegatów, zaszczytlili swoją obecnością: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Stelmachowski, wiceprezes NRA adw. dr Krzeziński, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR Pietruszka, przedstawiciel ZSL Paterka, przedstawiciel Kom. Wojew. Str. Demokratycznego Burkowski, prezes Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi Gawroński, prezes Sądu Wojewódzkiego dla Wojew. Łódzkiego Rybicki, Prokurator Wojewódzki dla m. Łodzi Wodny, Prokurator Wojewódzki w Łodzi Królikowski, przedstawiciel Okręg. Sądu Ubezpiec. Społ. Romerowa i wiceprezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Łódzkiego Lenczewski. W zebraniu uczestniczyli ponadto członkowie organów Izby nie będący delegatami.

Do Prezydium Zgromadzenia — pod przewodnictwem adw. Z. Deczyńskiego — powołani zostali: przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości i NRA, dziekan Rady adw. Z. Albrecht, przewodniczący Koła Radców Prawnych adw. Chądzyński, sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej adw. Sindlewski i adw. Wołowska jako sekretarz.

W skład komisji: mandatowej, wnioskowej i skrutacyjnej weszli adw.: Sierański, Wyrzykowski i Zebel, Brzeziński, Kielan, Mroziński, Sikorski i Przybyszewski oraz Sierakowski i Wentlandt.

Dziekan Rady adv. Z. Albrecht, w uzupełnieniu pisemnego sprawozdania z działalności organów Izby i preliminarza budżetowego, nawiązał w sprawozdaniu problemowym do treści znamienych uchwał VII oraz VIII Plenum KC PZPR. Tematyka problemowa w sprawozdaniu Dziekana dotyczyła w szczególności urządzeń organizacyjnych samorządu, aktywizacji środowiska adwokackiego, podnoszenia kwalifikacji zawodowych, działalności normotwórczej adwokatów, prawa krytyki uchybień w działalności urzędów, wprowadzenia kontroli sądowych nad legalnością decyzji administracyjnych, autorytetu i rangi zawodu adwokackiego oraz stosunku naczelnych organów ZPP i jego organu prasowego „Prawa i Życia” do adwokatury.

Z krytyką ze strony dziekana spotkała się pseudospołeczna praca tych adwokatów, którzy pozorując ją świadczeniem usług prawnych pod egidą niektórych społecznych instytucji akwirują w rzeczywistości tą drogą, sprzecznie z etyką zawodową, sprawy i klientów dla własnych celów zarobkowych.

Mówca prezentował pogląd, że praca w organizacjach społecznych w postaci niesienia pomocy prawnej zwłaszcza nie członkom tych organizacji winna być sprawowana przez zespoły adwokackie w zachowanej kolejności.

Omówieniem projektu nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury, taksy adwokackiej, rozpiętości wynagrodzeń, rozmieszczenia adwokatów, standardu lokali zespołowych i konieczności ponoszenia przez Radę Adwokacką dużych wydatków na inwestycje urządzeń zespołów oraz zaopatrzenia emerytalnego zakończył dziekan Albrecht swoje sprawozdanie.

W pierwszej kolejności po sprawozdaniu problemowym zabrał głos Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Pietruszka, który przekazując zgromadzonym z upoważnienia Kcmietetu Wojewódzkiego serdeczne pozdrowienia oraz życzenia owocnych obrad podkreślił rolę adwokatury w wysiłkach zmierzających do podnoszenia kultury prawnej społeczeństwa. Zwrócił uwagę na sprzyjający w całym kraju klimat twórczej myśli, twórczej pracy i dobrej roboty, na konieczność zdyscyplinowania społeczeństwa pod rządem obowiązującego prawa i aktualnych norm obyczajowych, na szczególne w tych warunkach znaczenie społeczne adwokata w pełnieniu funkcji zawodowych i na zapotrzebowanie na pracę adwokata w rozwoju socjalistycznej rzeczywistości.

Równie przychylna ocena i duża doza życzliwości dla adwokatury cechowały wystąpienie Prezesa Sądu Wojew. Rybickiego, który podziękował adwokatów za współpracę w dziedzinie podnoszenia poziomu orzecznictwa oraz w dziedzinie kształtowania właściwej wykładni norm prawnych. Omawiając trudne warunki pracy sędziów na terenie województwa oraz perspektywy reorganizacji sądów wyraził pogląd, że istnieją wszelkie podstawy do harmonijnej współpracy sędziów i adwokatów, a występujące w tym zakresie rozbieżności powinny być regulowane na wspólnych spotkaniach, których dostrzegalne efekty dały się poznać po spotkaniach w sądach w Rawie Maz., Sieradzu i w Wieluniu.

I Sekr. POP przy Radzie Adwokackiej adv. Sindlewski zobrazował znaczne zaangażowanie adwokatów w pracach społecznych, rozwój adwokackiej organizacji partyjnej i jej udział w programach społeczno-politycznych, podkreślił ściśle współdziałanie organizacji partyjnej z organami samorządu i w nawiązaniu do problematyki poruszonej przez przedmówców postulował sprawę kształcenia aplikantów adwokackich w zespołach terenowych oraz uwypuklił wagę spraw socjalnych i znaczenie demokratyzacji życia samorządowego.

Do wiązanki życzeń owocnych obrad, wprowadzania właściwych metod pracy

i osiągnięć zawodowych w systemie wymiaru sprawiedliwości przyłączył się w gojących słowach przedstawiciel Zjedn. Stronnictwa Ludowego Paterka.

II Sekr. POP przy Radzie Adwokackiej adw. Kielan zaapelował do władz o udzielenie adwokaturze poparcia w zakresie zapewnionych jej gwarancji ustrojowych. Postulował prawo łączenia zawodu adwokata z pracą naukową na wyższych uczelniach oraz prawo udziału adwokatów w postępowaniu przed zakładowymi komisjami rozjemczymi. Zapewniał, że adwokatura służąc interesom społeczeństwa zasługuje na pełne zaufanie.

Adw. Rodziewicz poddał ostrej krytyce nadmierne obciążenie zarobków adwokata różnymi świadczeniami, sięgającymi ponad 44%, nie spotykanymi w innych zawodach, oraz oponował przeciwko proponowanej w preliminarzu budżetowym podwyżce składki na rzecz Rady Adwokackiej z 2,5% do 3%. Następnie mówca opowiedział się za pogłębieniem demokratyzacji w ustroju samorządu adwokackiego przez reaktywowanie „Walnych Zgromadzeń” z udziałem wszystkich członków Izby. Wreszcie przeciwstawiał się procedurze administracyjnego skreślenia adwokatów z listy bez postępowania dyscyplinarnego i bez kontroli tych decyzji przez Sąd Najwyższy.

Adw. Kopczyński (junior) zgłosił zastrzeżenia co do dotychczasowej działalności komitetów wyborczych ustalających listę kandydatów do organów adwokatury według własnego nie kontrolowanego uznania i postulował przywrócenie bezpośrednich wyborów przez reaktywowanie „Walnych Zgromadzeń” z udziałem wszystkich członków Izby. Kwestionował praktykę realizowania niektórych przepisów proceduralnych w postępowaniu karnym i apelował o dopuszczenie obrońców do udziału w postępowaniu przygotowawczym przy odbieraniu wyjaśnień od podejrzanych przyznających się do winy. Wyrażał pogląd w sprawie załatwiania wniosków o rewizję nadzwyczajną postulując, by Naczelna Rada Adwokacka była również uprawnioną do wnoszenia rewizji nadzwyczajnych na zasadach przysługujących Ministerstwu Sprawiedliwości i Generalnej Prokuraturze. Wraz z adw. Kernem złożył adw. Kopczyński wniosek o wynagradzaniu adwokatów powołanych na ćwiczenia wojskowe według ich średnich wynagrodzeń a nie określonych stawek minimalnych.

Adw. Korczak krytykował ograniczenia sądów w zakresie rozstrzygania spraw odszkodowawczych w związku z wypadkami przy pracy i zgłosił zastrzeżenia co do postawy niektórych sędziów na rozprawach sądowych. Postulował również reaktywowanie „Walnych Zgromadzeń”.

Przewodniczący Koła Radców Prawnych adw. Chądzyński reprezentował pogląd odmienny uznając, że zgromadzenia delegatów stanowią stosowną i skuteczną formę reprezentowania adwokatury w jej obecnych warunkach ustrojowych. Podkreślał dużą wagę radców prawnych — adwokatów w życiu społecznym i gospodarczym ubolewając równocześnie, że w Komisji d/s Adwokatów-Radców Prawnych przy Naczelnej Radzie Adwokackiej nie ma przedstawiciela Łodzi.

Rolę adwokata i jego pełne współdziałanie w pracach wszystkich organów wymiaru sprawiedliwości, oraz dobrze układającą się współpracę sądów i prokuratur z adwokatami na terenie Łodzi uwydatnił w życzliwych słowach Prezes Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi Gawroński.

Przedstawiciel Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych sędz. Romerowa dziękując za słowa uznania pod adresem Sądu Ubezpieczeń wyrażone w referacie sprawozdawczym dziekana i składając życzenia owocnych obrad podkreśliła, że w pracach Sądów Ubezpieczeń Społecznych udział adwokatów jest bardzo pomocny.

Adw. Kurkowski w imieniu radców prawnych złożył do komisji wnioskowej dezyderat, by adwokaci-radcowie prawni — emeryci mieli możliwość osiągnięcia zarobków ponad 750 zł, oraz by prawo adwokatów-radców prawnych do powrotu do wykonywania zawodu w zespołach adwokackich było w pełni zachowane.

Adw. Pruszyński postulował nie tylko reaktywowanie „Walnych Zgromadzeń” na szczeblu wojewódzkim, lecz również przywrócenie „Zjazdów Krajowych” dla wyboru naczelnych organów adwokatury wychodząc z założenia, iż w obecnych warunkach ustrojowych nie ma organu kontrolującego działalność Naczelnej Rady Adwokackiej, powołanej do spełniania funkcji wykonawczych.

Adw. Kazimierz Chojnacki poddał krytyce dotychczasową działalność komitetów wyborczych i postulował większy udział na listach kandydatów adwokatów bezpartyjnych oraz większą gospodarność w zarządzaniu finansami adwokatury, oponując równocześnie przeciwko podwyższaniu składki na rzecz Rady Adwokackiej. W zakresie warunków wykonywania zawodu na terenie Łodzi i województwa łódzkiego wypowiedział się przeciwko próbom wyznaczania sesji sądowych w godzinach popołudniowych, a nadto pod adresem władz ustawodawczych wysunął kwestyjność instytucji ławników sądowych.

Adw. Malcen postulował zmianę systemu ubezpieczeń społecznych w odniesieniu do adwokatów posługując się obrazowymi przykładami obciążeń, jakie z tego tytułu adwokatura ponosi i korzyści jakie osiąga.

Adw. Pajor reprezentujący Koło Prawników Stronnictwa Demokratycznego przyłączył się do wniosków o reaktywowanie „Walnych Zgromadzeń” i postulował organizowanie systematycznych spotkań przedstawicieli sądów, prokuratorów i adwokatów dla omawiania na bieżąco istotnych zagadnień wiążących się z pracą tych organów wymiaru sprawiedliwości.

Adw. Jaklicz ustosunkował się negatywnie do propozycji reaktywowania „Walnych Zgromadzeń”, podniósł jednak zarzut nie informowania ogółu adwokatów o pracy organów adwokatury i postulował szybszą i większą rotację osobową w składzie tych organów na szczeblu województwa łódzkiego. Wysunął też pogląd, że funkcje w organach Izby powinny być pełnione przez adwokatów honorowo.

Skarbnik Rady adw. Filip uzasadniał projekt podwyższenia składki na rzecz Rady do 3% znacznymi wydatkami na inwestycje lokalowe zespołów adwokackich m.in. zakupem nieruchomości na lokal Zespołu w Wieluniu, budową pawilonu dla Zespołu Adwokackiego w Brzezinach, projektem budowy takiego pawilonu w Radomsku i kapitalnym remontem szeregu zespołów w innych miejscowościach.

Wiceprezes NRA adw. dr Zdzisław Krzeziński podkreślił na wstępie, iż jest dobrze, że adwokatura łódzka dyskutuje z takim zaangażowaniem o sprawach interesujących całą adwokatwę. Adwokatura polska ma piękne tradycje. Adwokaci byli zawsze w czołówce inteligencji polskiej. Wykazali też zawsze duże zaangażowanie społeczne. Nie było też rzeczą przypadku, że hitlerowcy po wkroczeniu do Polski w 1939 r. z takim bestialstwem niszczyli właśnie adwokatów. Wiedzieli bowiem, że adwokat to synonim patriotyzmu i zaangażowania społecznego.

Przechodząc do spraw zawodowych mówca podkreślił, że na obecnym etapie należy w większym zakresie uwzględnić w pracach samorządu zagadnienia bytowe adwokatów. Z istotnych w tym zakresie elementów należy wymienić:

1) organizację pracy w zespole, która wymaga odbiurokratyzowania;

- 2) warunki lokalowe w zespołach, które w większości wypadków pozostawiają wiele do życzenia;
- 3) wynagrodzenie adwokata za czynności zawodowe i podział uzyskanego dochodu przez zespół. Na tym odcinku nawarstwiło się wiele złych rzeczy, które muszą być poprawione;
- 4) emerytury adwokackie. Winniśmy dążyć do ich podwyższenia (ostatnio podwyższono o 100 zł).

Należy wprowadzić w pracach samorządu zasadę pełnej kolegialności i jawności. Środowisko adwokackie winno być informowane na bieżąco o zamierzeniach samorządu.

Na zakończenie Zgromadzenia, adw. Stefan Brzeziński reprezentujący komisję wnioskową przekazał wnioski w przedmiocie podwyższenia składki na rzecz Rady, oraz w przedmiocie dofinansowania przez Radę Ośrodka Campingowo-Wypoczynkowego w Grotnikach sumą 100 000 zł pod głosowanie zgromadzonych.

W wyniku głosowania projekt preliminarza o podwyższenie składki na rzecz Rady nie został aprobowany, a wniosek o dofinansowanie Ośrodka został większością głosów przyjęty.

Sprawny przebieg Zgromadzenia i jednolitość poglądów w wielu kwestiach stanowią symptom pełnej dojrzałości politycznej łódzkiej adwokatury.

adw. Jan Kanty Cisek

Izba olsztyńska

W dniu 8 maja 1971 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie.

Na Zgromadzenie przybyli zaproszeni goście: przedstawiciel KW PZPR w Olsztynie tow. mgr Jan Poznysz, przedstawiciel WK ZSL mgr Jan Chudy, przedstawiciel WK SD Halina Hermanowicz, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski, przedstawiciel NRA — sekretarz NRA adw. Jerzy Bednarczyk, prezes Sądu Wojewódzkiego sędzia Henryk Szwaczkowski, szef Wojskowego Sądu Garnizonowego ppłk Albin Szuszkiewicz, prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej adw. Tadeusz Pstrągowski, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej Ryszard Kijok, Wojskowy Prokurator Garnizonowy ppłk Józef Szewczyk, sekretarz Podstawowej Organizacji Partyjnej przy Radzie Adwokackiej w Olsztynie adw. Jan Górny, przedstawicielka adwokatów nie wykonujących zawodu adw. Alina Zienkiewicz oraz seniorzy Izby Adwokackiej: adw. Zygmunt Kałapski i adw. Józef Zmitrowicz.

Zgromadzenie otworzył dziekan Wojewódzkiej Rady Adwokackiej adw. Ewaryst Grygiel, na propozycję którego zgromadzeni uczcili minutą milczenia pamięć zmarłego w dniu 5.IV.1970 r. adw. Witolda Gabriela Januszkowskiego, kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Pasłęku.

W imieniu Rady Adwokackiej ustne sprawozdanie z działalności za 1970 r. złożył dziekan adw. Ewaryst Grygiel. W sprawozdaniu swym dziekan podkreślił, że Zgromadzenie odbywa się w momencie odnowy życia społecznego i gospodarczego w kraju. Idee VII i VIII Plenum KC PZPR zostały przyjęte przez Izbę olsztyńską i w ich duchu Izba kontynuować będzie obrady. Adwokatura olsztyńska także w przeszłości popierała to wszystko, co zmierzało do odnowy życia politycz-

nego, czego wyrazem był udział adwokatów po październiku 1956 roku w komisji powołanej przez ZO ZPP do badania wypadków łamania praworządności w organach wymiaru sprawiedliwości.

W okresie sprawozdawczym Rada Adwokacka spotykała się z daleko idącą pomocą ze strony kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. mgr Jana Poznysza.

Zespoły adwokackie potrafiły zainteresować swoją problematyką Komitety Powiatowe PZPR, Stronnictwa Demokratycznego i Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

W 1970 r. Izba olsztyńska miała pełną obsadę kadrową we wszystkich zespołach. Zdaniem Rady ta liczba adwokatów powinna być utrzymana również w przyszłości. Natomiast w zespołach olsztyńskich liczba adwokatów jest zbyt duża. Należy podkreślić, że liczba spraw w sądach olsztyńskich znacznie się zmniejszyła, gdyż część spraw rozwodowych przekazano do Sądów Powiatowych w Ostródzie i w Giżycku.

W ostatnim kwartale 1970 r. oraz w pierwszym kwartale 1971 r. Rada Adwokacka będzie w trudnej sytuacji kadrowej, albowiem na listę adwokatów zostaną wpisani aplikanci adwokaccy. Dlatego też stan osobowy Izby powinien być utrzymany przez okres co najmniej kadencji obecnej Rady i nie powinno się dokonywać wpisów adwokatów oprócz wpisów naszych obecnych aplikantów adwokackich. Przypuszczalnie te założenia znajdą zrozumienie i poparcie ze strony Prezydium NRA i Ministerstwa Sprawiedliwości.

Osiągnięcia Rady w tym okresie są istotne choćby w dziedzinie skarg i zażaleń. Wszystkie skargi i zażalenia przeciwko adwokatom, które wpłynęły w 1970 r., po wnikliwym i szczegółowym badaniu okazały się bezzasadne, w związku z czym brak było podstaw do przekazania ich rzecznikowi dyscyplinarnemu. Przeciwko adwokatom nie wpłynęła w okresie sprawozdawczym żadna skarga do NRA i Ministerstwa Sprawiedliwości. Pod tym względem Izba olsztyńska jest jedyną izbą w Polsce. To osiągnięcie jest zasługą wszystkich członków Izby, a wynika ono z właściwego wykonywania zawodu oraz z uświadomienia politycznego i społecznego naszych Kolegów.

W imieniu własnym i Rady Adwokackiej dziekan Rady podziękował za dotychczasową pracę adwokatom oraz życzył im dalszych sukcesów w pracy zawodowej.

Następnie Komisja Rewizyjna wniosła o udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium za okres sprawozdawczy.

W toku dyskusji zabierało głos wielu delegatów oraz zaproszeni przedstawiciele Władz.

Na podkreślenie zasługują tu słowa sekretarza NRA adw. J. Bednarczyka, który oświadczył, że Prezydium NRA pozytywnie ocenia pracę Rady i adwokatów Izby olsztyńskiej, bo składa się na tę ocenę szereg faktów, jak np. zupełny brak skarg na działalność adwokatów Izby do NRA lub Ministerstwa Sprawiedliwości, brak pod tym względem uwag krytycznych ze strony Ministerstwa, Prokuratury Wojewódzkiej, Sądu Najwyższego i innych organów. Wyniki wizytacji w poszczególnych zespołach były pozytywne.

Pomoc ze strony Prezydium NRA dla Izby olsztyńskiej w sprawie polepszenia warunków lokalowych zespołów i ich wyposażenia będzie w dalszym ciągu kontynuowana.

W sprawach kadrowych wyłącznym dysponentem jest Rada Adwokacka, natomiast NRA jest wyłącznie organem odwoławczym.

Z kolei sędzia Stefan Stelmachowski podkreślił, że ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości uprawnienia samorządowe adwokatury nie są w niczym ograniczone. Mówca poruszył również sprawę projektu zmiany opłat za czynności adwokackie. Poinformował również, że Ministerstwo pracuje obecnie nad zmianą przepisów o ustroju adwokatury.

Tow. mgr Jan Poznysz stwierdził, że w okresie wydarzeń grudniowych Izba olsztyńska zajęła właściwe stanowisko. Nowa Rada Adwokacka umocniła atmosferę spokoju, koleżeństwa i kultury pracy adwokatów. Praca całej Izby olsztyńskiej jest pozytywnie oceniona przez czynniki polityczne naszego województwa. Po dyskusji i po przeprowadzonym głosowaniu udzielono Radzie Adwokackiej absolutorium za okres sprawozdawczy.

Pod koniec obrad Zgromadzenie Delegatów uchwaliło szereg wniosków, w których między innymi:

- zobowiązano Radę Adwokacką do wystąpienia do Ministerstwa Sprawiedliwości i NRA, aby w przyszłości nie wpisywano na listę adwokatów osób spoza aplikantów adwokackich, którzy skończą aplikację na terenie Izby olsztyńskiej, a to ze względu na brak wolnych miejsc oraz dużą liczbę aplikantów adwokackich w Izbie olsztyńskiej,
- zobowiązano Radę Adwokacką do kontynuowania samokształcenia zawodowego w zespołach oraz ogólnoizbowego,
- zalecono rozwinięcie szerszej działalności w życiu towarzyskim Izby.

adw. Mieczysław Górniak

Izba poznańska

W dniu 24 kwietnia 1971 r. odbyło się w Poznaniu zwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Poznaniu, które zaszczylicili swą obecnością: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości adwokat Witold Abert, wiceprezes NRA adwokat dr Zdzisław Krzeziński, przedstawiciel KW PZPR w Poznaniu tow. Przemysław Karpiński oraz prezes Sądu Wojewódzkiego S. Fornalik.

Po otwarciu Zgromadzenia przez dziekana Rady adw. S. Maciejewskiego uczczono minutą ciszy pamięć zmarłych w 1970 r. Kolegów, a następnie jednogłośnie wybrano Prezydium Zgromadzenia w osobach: adw. Witolda Kamińskiego jako przewodniczącego oraz adw. Jana Gałęziewskiego i adw. Haliny Jabłońskiej. Ponadto w Prezydium Zgromadzenia zasiedli przybyli goście, dziekan Rady i sekretarz POP adw. Kokociński.

Zgromadzeni jednogłośnie przyjęli proponowany porządek obrad oraz skład Komisji Wnioskowej.

Następnie dziekan Rady adwokat Maciejewski oraz Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Wincenty Kępiński złożyli dodatkowe ustne sprawozdania z działalności obu organów Izby, będące uzupełnieniem i poszerzeniem sprawozdań pisemnych doręczonych wszystkim delegatom już przedtem.

W związku ze sprawozdaniami wywiązała się dyskusja, w której głos kolejno zabierali wymienieni niżej mówcy.

Adw. J. Waliszewski poruszył szereg zagadnień dotyczących trudności związanych z wykonywaniem zawodu adwokata. Jedną z takich bolączek mówca widzi w złym planowaniu wokand, co prowadzi do niespodziewanych i niepotrzebnych kolizji rozprawowych oraz związanych z tym trudności organizacyjnych.

Utrudnieniem jest także późne udostępnienie akt dochodzeniowych przed zamknięciem śledztwa, zwłaszcza w dużych sprawach aferowych, stawiające pod znakiem zapytania celowość udziału adwokata w takim zamknięciu śledztwa. Nawiązując do tych poważnych spraw aferowych przed sądami wojewódzkimi, w których bronią adwokaci wyznaczeni z urzędu, mówca wysuwa propozycję, aby należności adwokackie za obronę wypłacał zaliczkowo Skarb Państwa, wliczając wydatkowane kwoty do kosztów ściąganych następnie od oskarżonego.

Mówca ponowił również swe wieloletnie apele o ustawowe uregulowanie sprawy ferii sądowych.

W końcu adw. Waliszewski stwierdził, że, niestety, jeszcze w wielu wypadkach przyczyną dysproporcji zarobków członków zespołów jest wadliwy rozdział spraw przez kierowników, nie uwzględniający faktu, iż niektórzy Koledzy, nie mogąc opanować i należycie załatwić za dużo przyjętych spraw, korzystają w nadmierny sposób z pomocy substytutów.

Jako następny zabrał głos adw. dr Kazimierz Tasiemski, który nawiązał do wypowiedzi dziekana dotyczących VII i VIII Plenum KC PZPR oraz omówił postawę adwokatury wobec zaszłych wydarzeń politycznych. Zdaniem mówcy adwokaci powinni bardziej czynnie włączyć się w życie polityczne kraju nie tylko swą codzienną postawą, ale również czynną pracą społeczno-polityczną i wyrażać przez to swój stosunek do politycznej rzeczywistości. Dla realizacji tego konieczne jest zorganizowanie w szerszym zakresie niż dotychczas szkolenia politycznego adwokatów.

Następnie dyskutant poruszył szereg drobnych zresztą bolączek, które powodują zbędne głosy krytyczne pod adresem sądów. Ponadto mówca zasygnalizował stanowisko wydziałów finansowych, które domagają się od zespołów opłacania 15% dodatku do podatku obrotowego jako od jednostek nieuspołeczniczonych, i zaapelował do NRA o ostateczne uregulowanie tej kwestii.

Następny dyskutant adw. Z. Lewecki również poruszył zagadnienie niektórych trudności pracy adwokata na terenie sądów. Mówca podkreślił również konieczność uregulowania sprawy ferii sądowych. Adw. Lewecki zaproponował następnie rewizję zasad operowania kontem 34, zgłaszając wniosek, żeby w wypadku długotrwałych rozpraw umożliwić stopniowe przeksięgowywanie należności na poczet wynagrodzenia — w granicach dokonanych już czynności.

W końcu adw. Lewecki zaapelował o szybszą realizację uchwały dotyczącej wmurowania tablicy ku czci prawników poległych w II wojnie światowej, o organizowanie spotkań z adwokatami rencistami oraz o występowanie z wnioskami o odznaczanie zasłużonych adwokatów.

Prezes Sądu Wojewódzkiego S. Fornalik ustosunkował się do głosów krytycznych o pracy sądów i poinformował, że zwróci się do prezesów sądów z odpowiednimi zaleceniami, przy czym dodał, iż niejednokrotnie trudności owe wynikają z przyczyn obiektywnych i szczupłości obsady sądów. Mówca wyjaśnił, że kwestia rozliczeń za obronę z urzędu jest wyjątkowo delikatna i dyskusyjna, a w obecnym stanie prawnym nie widzi możliwości realizacji postulatu zaliczkowego wypłacania należności przez Skarb Państwa. Mówca zaapelował o przestrzeganiu kultury w zakresie współpracy z sądami i o wzajemne zrozumienie, przy czym dodał, że tego samego domaga się z kolei od podległych mu organów. Jeśli chodzi o realizację uchwały dotyczącej tablicy pamiątkowej, to mówca wyjaśnił, że sprawa uległa zwłoce, gdyż brak ścisłych danych o osobach, które powinny być na tej tablicy wymienione.

Adw. Knoppek podniósł, że partykularne interesy adwokatów powinny ustąpić przed interesami klientów, w szczególności ze względu na rolę usługową adwokatury. Oceniając pozytywnie pracę niektórych wydziałów SW, zgłosił jednak postulat, żeby ogłaszanie orzeczeń w Sądzie Wojewódzkim jako instancji rewizyjnej odbywało się po każdej rozprawie bądź po trzech rozprawach, a nie — jak dotychczas w Wydziale Karnym — w godzinach południowych. Mówca dał wyraz krytycznej ocenie projektów o specjalizacji zawodowej adwokatów podkreślając, że na prowincji sprawa jest całkowicie nierealna, a w Poznaniu taka specjalizacja wytworzyła się samorzutnie. Adw. Knoppek zaapelował następnie o podjęcie większych wysiłków w celu poprawienia warunków lokalowych zespołów, które nieraz są wręcz fatalne.

Ustosunkowując się do poruszonego zagadnienia dysproporcji dochodów, adw. Knoppek podkreślił trudności prawidłowego rozdzielania spraw, gdyż jak dotychczas klienci w ogromnej większości żądają przydzielenia wskazanego przez siebie adwokata. Mówca wyraził przy tym pogląd, że jeżeli adwokat nie może uzyskać minimalnych obrotów przez dłuższy, nieraz wieloletni okres, to powinien rozważyć, czy właściwe jest wykonywanie przez niego zawodu adwokata, gdyż zawód ten ze względu na swoją specyfikę wymaga szczególnych predyspozycji. Wszędzie istnieją w ramach tego samego zawodu różnice dochodów i różnice takie muszą występować również w adwokaturze, gdzie szczególną rolę odgrywają czynniki ściśle osobiste, takie jak sumienność, pracowitość, wiedza, doświadczenie i umiętność obcowania z ludźmi.

Przechodząc w końcu do zagadnienia wizytacji, mówca zaznaczył, że są one przeprowadzane zbyt formalnie zamiast tego, by kłaść większy nacisk na kontrolę merytoryczną pracy adwokata.

Wiceprezes NRA adw. dr Zdzisław Krzemiński podkreślił, że w pracach samorządu należy w większym zakresie uwzględniać zagadnienia bytowe adwokatów. Odnosi się to do takich zagadnień, jak lokale zespołów adwokackich (które są w większości złe), organizacja pracy w zespole (powinno być mniej biurokracji), wynagrodzenie adwokackie (obowiązująca taryfa powinna być w wielu punktach zmniejszona) oraz emerytur adwokackich (powinny one być podwyższone).

Prawdą jest, że w niektórych izbach adwokackich adwokaci są przeciążeni obronami z urzędu. Po prostu sądy są tu zbyt liberalne i wyznaczają obrońcę z urzędu dla osób, które mogą same opłacić zespół adwokacki. W sprawie tej NRA składała pismo interwencyjne. Uważamy także, że należność za obronę z urzędu powinna korzystać przy egzekucji z takich samych przywilejów jak wynagrodzenie za pracę, gdyż na prawdę jest to opłata za ciężką pracę, jaką wykonuje obrońca.

Samorząd adwokacki od lat czyni starania o prawo do ferii sądowych. Dla nas jest to wręcz gwarancja, że możemy spokojnie wyjechać na urlop. Z tych starań nie zrezygnujemy.

Adwokat musi mieć w zespole warunki ułatwiające mu pracę koncepcyjną. Nasza praca należy do najcięższych i wymagających dużego poświęcenia i samozaparcia. Dotychczasowe lokale zespołów w większości wypadków nie odpowiadają niestety tym wymaganiom. Należy uczynić wszystko, by poprawić warunki pracy adwokatów. Ostatnio uzyskaliśmy od władz zapewnienie, że w budownictwie komunalnym lokale zespołowe będą traktowane jako usługowe. W nowych gmachach sądowych (jeśli chodzi o sądy powiatowe) będzie też przewidziana rezerwa na lokale dla zespołów adwokackich.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości adw. Witold Abert stwierdził, że Ministerstwo odnosi się do postulatów adwokatury z pełną życzliwością. Z dyskusji

na Zgromadzeniu Delegatów, a w szczególności z wypowiedzi prezesa Sądu Wojewódzkiego wynika, że współpraca z sądami na terenie województwa poznańskiego układa się pomyślnie, a zgłoszone w toku dyskusji postulaty będą uwzględniane w miarę możliwości.

Krytyka dotychczasowego sposobu wizytacji powinna być twórcza i nie może polegać tylko na negacji, lecz również wskazywać na lepsze rozwiązania. Jakkolwiek karta ewidencyjna nie stanowi o poziomie pracy zawodowej adwokata, jednakże jej treść stanowi umowę zlecenia zawartą z klientem i w razie sporu przesądza sprawę. Istnienie wizytacji samorządowych w tym zakresie i dokładne wypełnianie kart ewidencyjnych leży w interesie samego zespołu. Oczywiście wszystko powinno być sprowadzone do właściwych wymiarów i dlatego wizytacje tego zakresu działalności zespołu nie mogą przesłonić podstawowego wycinka pracy zespołu, jakim jest zapewnienie ludności wysokiego poziomu pomocy prawnej. W czasie wizytacji dokonywanych przez samorząd temu tematowi należałoby poświęcić więcej uwagi.

Na zakończenie przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości poinformował, że Departament Nadzoru Sądowego — w związku z wystąpieniem Naczelnej Rady Adwokackiej oraz na podstawie własnych ustaleń wydał pismo okólne zwracające uwagę sądów na konieczność bardziej wnikliwego badania wniosków o zwalnianie od kosztów sądowych i wyznaczanie obron z urzędu. Natomiast sprawa dotycząca ujednoczenia sposobu ściągalności należności zespołu z tytułu obron z urzędu jest w toku załatwiania. Mówca stwierdził, że resort pozytywnie ocenia działalność organów samorządu adwokackiego, zespołów adwokackich i codzienną pracę adwokatów dla wymiaru sprawiedliwości.

Po wyczerpaniu głosów w dyskusji, zebrani uchwalili zatwierdzenie zamknięć rachunkowych za rok 1970 i udzielili Radzie Adwokackiej absolutorium.

Skarbnik Rady adw. Skrobisz zreferował następnie preliminarz budżetowy na rok 1971 i projekt uchwały dotyczącej składki na rzecz Rady. Obie propozycje jednomyślnie przyjęto.

Na zakończenie obrad Przewodniczący Komisji Wnioskowej przedstawił opracowane wnioski, które jednomyślnie przyjęto.

adw. Lesław Runge

Izba szczecińska

W dniu 17 kwietnia 1971 r. odbyło się w Szczecinie zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej.

W obradach uczestniczyli: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Mieczysława Tuszyńska, przedstawiciel KW PZPR w Szczecinie mgr Tadeusz Klu-ka, przedstawiciel NRA dziekan Czesław Bielicki prezes Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie mgr Juliusz Rutkowski, przedstawiciel WK ZSL w Szczecinie ob. Michał Gratkowski, przedstawiciel WK SD w Szczecinie mgr Maksymilian Bredow, Prokurator Wojewódzki w Szczecinie mgr Zdzisław Rozum, zastępca Szefa Sądu Garnizonowego w Szczecinie ppłk mgr Władysław Monarcha, zastępca Szefa Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Szczecinie mgr mgr Władysław Jędrzejewski oraz przedstawiciele prasy: redaktor Edward Grochowski z „Kuriera Szczecińskiego” i redaktor Krystyna Bielawska z „Głosu Szczecińskiego”.

Zgromadzenie otworzył w imieniu dziekana Rady adwokata Władysława Świąt-

ka (który choć uczestniczył w obradach nie mógł jednak z powodu choroby gardła zabierać głosu) sekretarz Rady adwokat Jerzy Zaniemojski.

Przewodniczącym Zgromadzenia wybrany został adwokat Władysław Biń, członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Szczecinie.

Minutą ciszy Zgromadzenie uczciło pamięć zmarłych Kolegów-członków Izby adwokatów: Andrzeja Bema, Jerzego Fleszara i Alojzego Radoszewskiego.

Po powołaniu Prezydium w osobach adwokatów: Stanisława Bieleckiego, Zdzisława Cerkaskiego, Teresy Wielopolskiej i Alfreda Włocha, powołano sekretarzy w osobach adwokatów Marii Karasewicz i Gerarda Żakowskiego, zatwierdzono porządek obrad i wyłoniono Komisję Wnioskową w składzie: adwokat dr Roman Łyczywek, adw. Leszek Górny i adwokat Andrzej Zieliński.

Pisemne sprawozdanie Rady Adwokackiej, doręczone delegatom w terminie przewidzianym w regulaminie, uzupełnił w dłuższej wypowiedzi sekretarz Rady adwokat Jerzy Zaniemojski, który scharakteryzował aktualną sytuację społeczno-polityczną w kraju, podkreślając zarazem, że adwokatura szczecińska zajęła właściwą postawę w czasie tragicznych wypadków grudniowych i z pełną aprobatą przyjęła wytknięte przez Partię i Rząd zadania odnowy politycznej i ekonomicznej kraju. Z nowych założeń społeczno-politycznych wynikają dla adwokatury ważne zadania aktywniejszego włączenia się w dzieło odnowy zarówno w zakresie pracy zawodowej, jak i w działalności społecznej adwokatów.

Czynniki oficjalne doceniają znaczenie podniesienia rangi zawodu adwokata, gdyż stanowi to niezbędny warunek realizacji zadań adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości. Podkreślenia wymaga pozytywny stosunek władz naczelnych do adwokatury i samorządu adwokackiego. Dobrze układają się stosunki adwokatury szczecińskiej z miejscowymi czynnikami społecznymi i władzami.

W dalszym ciągu wystąpienia sekretarza Rady omówione zostały zagadnienia zawodowej i etycznej postawy adwokatów, ich działalności społecznej, kultury rozpraw, wzajemnych stosunków z sądami i prokuraturami, sprawy pogłębienia uspołecznienia zespołów adwokackich, doskonalenia zawodowego.

Podstawowym postulatem w codziennej pracy powinno być wzajemne poszanowanie i podnoszenie autorytetu społecznego wszystkich współdziałających zawodów prawniczych, szerzenie kultury prawnej w społeczeństwie, umacnianie praworządności i zasady przestrzegania przepisów przez władze i obywateli.

Dyskusja nad sprawozdaniem powinna dostarczyć materiału do ewentualnych propozycji w zakresie zmiany przepisów o ustroju adwokatury w szerokim znaczeniu, tzn. nie tylko w zakresie ustawy o ustroju adwokatury, ale również w zakresie rozporządzeń i regulaminów.

Po złożeniu przez skarbnika Rady adwokata Józefa Czyżewskiego sprawozdania z działalności Funduszu Pożyczkowego i Zasiłkowego oraz przez przewodniczącą adwokat Alinę Kozieradzką sprawozdania Komisji Rewizyjnej Zgromadzenie przystąpiło do dyskusji.

W dyskusji zabrali głos w kolejności wystąpień: adwokat Tadeusz Hoffmann, członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Szczecinie, adwokat dr Roman Łyczywek, członek Zespołu Adwokackiego Nr 5 w Szczecinie, adwokat Teresa Wielopolska, członek Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Szczecinie, adwokat Alfred Włoch, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 6 w Szczecinie, adwokat Teodor Marski, zastępca kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Szczecinie, przedstawiciel NRA, dziekan adwokat Czesław Bielicki, adwokat Emil Rosławski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Szczecinie, przedstawicielka Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Mieczysława Tuszyńska, adwokat Zenon Matlak,

członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Szczecinie — sekretarz POP PZPR, sekretarz Rady adwokat Jerzy Zaniemojski, prezes Sądu Wojewódzkiego mgr Juliusz Rutkowski, skarbnik Rady adwokat Józef Czyżewski.

Uczestnicy dyskusji poruszyli następujące zagadnienia: konieczność nowelizacji przepisów § 23—29 regulaminu działania zespołów adwokackich i uproszczenia czynności administracyjnych; potrzebę zmiany przepisów o udzielaniu substytucji, rozliczaniu spraw z urzędu i prowadzeniu niektórych rejestrów w celu uproszczenia biurowości i wyeliminowania biurokratycznego balastu, utrudniającego pracę zespołów; potrzebę nowelizacji przepisu art. 65 ustawy o ustroju adwokatury przez wyeliminowanie obligatoryjności wpisu lub przedłużenie w pkt 2 i 3 okresu do 5 lat; problem kryzysu w adwokaturze jako zjawiska światowego; zbiurokratyzowanie form wykonywania zawodu, wątpliwości co do szeregu orzeczeń dyscyplinarnych, szczególnie w instancjach odwoławczych, zbytnio zaostających odpowiedzialność dyscyplinarną; wadliwość projektu regulaminu specjalizacji zawodowej i niestosowność wynikających z niego podziałów i uprzywilejowań; zastrzeżenia co do form wdrażania specjalizacji zawodowej; udział adwokatów Izby w pracy społecznej; spadek liczby spraw dyscyplinarnych jako wynik pozytywnego oddziaływania opinii środowiska i wzrostu samodyscypliny; konieczność umocnienia kontaktów z kolegami-rencistami i powołania do życia Koła Rencistów; niedostateczność informacji o działalności organów samorządowych, np. o pracy Rady; wątpliwości co do polityki personalnej Rady (np. w zakresie wpisu kobiet na listę aplikantów i wynikającej stąd feminizacji zawodu); organizowanie uroczystości jubileuszowych z okazji wieloletniej pracy adwokatów zasłużonych dla adwokatury i społeczeństwa; wzrost biurokracji w organach samorządu i przedłużanie się w następstwie tego terminów załatwiania spraw i stałe zwiększanie się kosztów administracyjnych; brak projektu ściślejszej współpracy z adwokatami-radcami prawnymi; konieczność ściślejszego bieżącego współdziałania organów samorządu z organizacjami politycznymi, zespołami i prowadzenia stałego dialogu ze środowiskiem; celowość wypłacania części ewentualnego zasiłku pośmiertnego przy przechodzeniu na emeryturę; pozytywną ocenę ze strony resortu i Prez. NRA działalności adwokatów Izby; potrzebę zwrócenia większej uwagi na sprawy socjalne w adwokaturze i możliwość korzystania z funduszy zbiorowych; stworzenie możliwości odstąpienia od zasady wyznaczania siedziby zawodowej po złożeniu egzaminu adwokackiego poza miejscem stałego zamieszkania; postulat zwoływania kwartalnych narad z udziałem czynników politycznych; zadbanie o korzystniejsze warunki pracy adwokatów w sądach; potrzebę częstszego zabierania głosu przez adwokatów na łamach prasy i powstawania błędnych informacji i opinii; nawiązanie ściślejszej współpracy pomiędzy Radą a kierownictwem Sądu Wojewódzkiego.

Po zamknięciu dyskusji Zgromadzenie zatwierdziło zamknięcia rachunkowe za rok 1970 i jednogłośnie udzieliło Radzie absolutorium za działalność w tym okresie oraz uchwaliło składkę na potrzeby Izby w wysokości 4% od obrotu.

Zgromadzenie dokonało następnie wyboru członków zarządu Funduszu Zasiłkowego, którymi zostali:

1. adwokat Stanisław Borowski
2. adwokat Tadeusz Burakowski
3. adwokat Mieczysław Roszkiewicz
4. adwokat Jerzy Sadzyński

oraz członków zarządu Funduszu Pożyczkowego, którymi zostali:

1. adwokat Emil Rosławski
2. adwokat Zygmunt Samborski

3. adwokat Kazimierz Sibilski
4. adwokat Teresa Wielopolska.

Sprawozdanie Komisji Wnioskowej przedłożył jej przewodniczący adwokat dr Roman Łyczywek. Zgodnie z projektem Komisji Wnioskowej Zgromadzenie podjęło uchwałę, w której m.in. stwierdzono:

„Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Szczecińskiej Izby Adwokackiej obraduje w okresie poważnych przemian w życiu społeczno-politycznym naszego kraju. Adwokaci województwa szczecińskiego w pełni solidaryzują się z uchwałami VII i VIII Plenum KC PZPR zmierzającymi do demokratyzacji życia publicznego i społecznego w naszym Państwie. Wydarzenia grudniowe szczególnie silnym echem odbiły się w naszym środowisku, zważywszy na ich przebieg i zasięg terytorialny. Solidaryzujemy się z przemianami społeczno-politycznymi, jakie nastąpiły w naszym kraju w wyniku wypadków grudniowych.

W pełni aprobujemy przedsięwzięcia Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w dziedzinie społeczno-politycznej i gospodarczej oraz rozwoju przemysłu i rolnictwa, które przyczyniły się do polepszenia atmosfery politycznej w naszym kraju oraz wywarły korzystny wpływ na rozwijanie inicjatyw społecznych i gospodarczych załóg robotniczych, rolników oraz środowisk inteligencji pracującej.

Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Szczecińskiej Izby Adwokackiej zobowiązuje wszystkich członków Izby do czynnego włączenia się w nurt przemian związanych z odnową naszego życia społeczno-politycznego. Uważamy, że problemy naszego życia społeczno-politycznego, a także problemy związane ze środowiskiem adwokackim powinny być rozstrzygane po uprzedniej szerokiej konsultacji z zainteresowanymi. W szczególności Rada Adwokacka w Szczecinie powinna przed podejmowaniem zasadniczych decyzji konsultować się z zespołami adwokackimi Izby.

Zgromadzenie Delegatów wyraża pogląd, że istnieje potrzeba podniesienia rangi zawodu adwokackiego. Codzienna postawa adwokata powinna zmierzać do tego celu, a wszystkie wypadki przynoszące ujmę adwokaturze powinny się spotkać z ujemną opinią środowiska. Jesteśmy przekonani, że sprawy adwokatury powinny być rozstrzygane i załatwiane przede wszystkim w ramach samorządu adwokackiego.

Adwokaci Izby szczecińskiej powinni wykazywać bezkompromisowe stanowisko we wszelkich sprawach dotyczących godności zawodu i interesu wymiaru sprawiedliwości.”

adwokat Jerzy Zaniemojski

I z b a w r o c ł a w s k a

Staraniem Komisji Doskonalenia Zawodowego Rady Adwokackiej we Wrocławiu zorganizowano cykliczne szkolenie z zakresu poprawnego wygłaszania przemówień sądowych. Szkolenie prowadził aktor i reżyser Teatru Polskiego im. Gabrieli Zapolskiej we Wrocławiu p. Artur Młodnicki.

W szkoleniu wzięli udział koleżanki i koledzy adwokaci członkowie zespołów adwokackich we Wrocławiu i z sąsiednich powiatów oraz wszyscy aplikanci adwokacy.

Na pierwszym zajęciu w dniu 13 maja br. p. Młodnicki omówił kwestię dykcji i impostacji.

Na zajęciu w dniu 20 maja br. kol. apl. adw. Marek Woner wygłosił przemówienie obrończe w sprawie o zabójstwo. P. Młodnicki omówił następnie kwestie związane ze sposobem wygłoszenia przemówienia.

Na trzecim z kolei zajęciu w dniu 27 maja br. kol. apl. adw. Roman Bebak odczytał akt oskarżenia również w sprawie o zabójstwo, a przemówienie obrończe wygłosiła kol. apl. adw. Roma Hładylowicz. Następnie oba przemówienia omówił p. Młodnicki.

Na wszystkich trzech zajęciach wywiązała się ożywiona dyskusja oraz zadawano prowadzącemu zajęcia liczne zapytania.

Wszystkie przemówienia wygłoszone na zajęciach były najpierw przygotowane na zajęciach szkoleniowych aplikantów adwokackich pod względem merytorycznym.

Zajęcia z zakresu dykcji i impostacji przemówień sądowych spotkały się z dużym zainteresowaniem ze strony uczestników. W związku z powyższym Rada Adwokacka postanowiła w terminie jesiennym urządzić konkurs poprawnego wygłoszenia mów sądowych dla koleżanek i kolegów aplikantów naszej Izby. Konkurs będzie poprzedzony jeszcze jednym spotkaniem uczestników z p. Młodnickim.

adwokat Jan Chmielnikowski

SPROSTOWANIE

W wydanej w 1971 r. „Liście Adwokatów PRL” wkradły się następujące błędy:

na str. 5 poz. 17 członek NRA adw. Pietrzak Antoni zamiast
adw. Pierzak Antoni

na str. 49 Z.A. Nr 20 — tel. 21—01 zamiast **21—07**

na str. 168 poz. 1 Albert Witold** zamiast **Abert Witold****

Na stronie 189 poz. 214 tel. 949-03 zamiast numeru **tel. 649-03.**

SPROSTOWANIE

Redakcja „Palestry” informuje, że w sprawozdaniu ze Zgromadzenia Delegatów Izby opolskiej, zamieszczonej w Kronice w nrze czerwcowym „Palestry” z br. na stronie 118, w wierszu 15 od góry, zostało pominięte przez przeoczenie nazwisko Dziekana Rady Adwokackiej w Opolu — **adw. Kazimierza Kaeppele.**